

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА $1.00 РАЗ НА ТИЖДЕНЬ ONCE A WEEK PRICE $1.00

РІК CXV П'ЯТНИЦЯ, 20 ЧЕРВНЯ 2008 РОКУ ЧИСЛО 25 VOL. CXV FRIDAY, JUNE 20, 2008 No. 25

Делеґація НАТО відвідала Україну. Комуністи провели акцію протесту

КИЇВ – 16 червня на щоглах біля Секретаріяту Президента і Міністерства закордонних справ вивішено державний прапор України та Організації Північноатлантичного Альянсу. В Україну з офіційною дводенною візитою прибув Генеральний секретар Альянсу Яап де Гооп Схефер, аби обговорити наступні етапи можливого долучення Києва до членства в НАТО.

Крім переговорів з провідниками української держави, він також мав зустріч з громадськістю. У супроводі представників всіх 26 країн-членів НАТО, Я. Схефер зустрівся з міністрами оборони та закордонних справ України. Делеґація НАТО здійснила поїздку по Україні на тлі рішучої опозиції до вступу до Альянсу на сході країни.

Візита Я. Схефера – вислід його домовленостей з Президентом України Віктором Ющенком на Букарештській зустрічі Альянсу у квітні цього року. Як інформує прес-служба Президента, цього ж дня у Києві засідала комісія „Україна-НАТО", з участю міністрів закордонних справ та оборони, де було проаналізоване виконання цьогорічного Пляну дій „Україна-НАТО".

Генеральний секретар НАТО Яап де Хооп Схефер (ліворуч) спілкується з прем'єр-міністром України Юлією Тимошенко під час зустрічі у Києві 16 червня. *Фото: УНІАН*

Міністер закордонних справ Володимир Огризко підкреслив, що подібні зустрічі – складова політичного і військово-технічного діялогу між Києвом і Брюселем. За словами міністра, новизна цієї візити полягала в тому, що гості побували також у Дніпропетровську, Львові і Харкові.

Неприєднання України до Пляну дій щодо членства у НАТО на зустрічі у Букарешті активізувало стосунки між Києвом і Брюселем. І ця візита Генерального секретаря НАТО – свідчення посилення співпраці між Україною та Альянсом. А віце-прем'єр-міністер Григорій Немиря взагалі вважає евроатлантичну інтеґрацію „іспитом демократії" для української влади і суспільства: „Для України НАТО – це перш за все спільнота розвинених держав, які об'єднані завдяки спільним демократичним цінностям та високим стандартам розвитку і безпеки".

Але для багатьох українців

(Закінчення на стор. 3)

Севастопіль відзначив 225-річчя заснування

СЕВАСТОПІЛЬ. — У Севастополі відбуваються урочистості з нагоди 225-річчя від заснування міста, в яких 14 червня брали участь чільні посадовці Росії.

Голова урядової делеґації Росії, перший віце-прем'єр Сергій Іванов застеріг, що вступ України до НАТО означатиме „цілковитий розрив зв'язків між підприємствами військово-промислового комплексу". Також С. Іванов припустив, що коли Україна стане членом НАТО, Київ „змусять" запровадити візи для росіян, і прогнозував, що потік російських туристів до Криму зменшиться.

Депутат від „Нашої України – Народної самооборони" (НУ-НС) А. Парубій, член комітету ВР зі закордонних справ, назвав такі вис-

(Закінчення на стор. 2)

СЕВАСТОПІЛЬ. – Прибічники блоку „НУ-НС" з помаранчевими прапорами під час відкриття скульптури „Гетьман Сагайдачний" в бухті Омега 14 червня. *Фото: УНІАН*

Перепоховано генерала УНР Романа Дашкевича

ЛЬВІВ. – З австрійського міста Куфштайн, де помер та був похований політичний і військовий діяч, генерал-хорунжий Української Народної Республіки Роман Дашкевич, до собору св. Юра було привезено домовину з його тлінними останками для перепоховання на Личаківському кладовищі. 15 червня Архиєпископ Львівський Української Греко-Католицької Церкви Ігор (Возьняк), у співслужінні з духовенством, відслужив в соборі Панахиду.

Р. Дашкевич виконував велику працю в ім'я України протягом свого 83-річного життя. Владика Ігор закликав всіх „любити своїх героїв, пізнавати історію свого народу, не жаліти своїх сил та вміння, щоб чинити добро для свого краю та передавати геройського духа наступним поколінням".

Після Панахиди, під звуки військової оркестри, домовину було винесено з собору та розміщено на гарматному лафеті. Похід за участю родичів Р. Дашкевич, духовенства, представників громадських організацій і влади, у супроводі військовиків і військової оркестри, рушив до кладовища, де відбувся чин похорону на Полі почесних поховань.

Перепоховання відбулося завдяки заходам і коштами Братства охорони воєнних могил „Броди-Лев" в Ню-Йорку.

Стараннями Братства та його коштами у 2002 році було також перепоховано з Берліну на Личаківський цвинтар у Львові прах Президента Західньо-Української Народної Республіки Євгена Петрушевича, міністра військових справ ЗУНР, полковника Дмитра Вітовського та його ад'ютанта, четаря Української Галицької армії Юліяна Чучмана.

Тарас Гавришко

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Р. Купчинський — про кримінал в російській енерґетиці і владі

ПРАГА, Чехія. — Оглядачі у США стурбовані тим, як Росія здійснює енерґетичну політику. Перед тим, як пустити російського монополіста „Ґазпром" на нью-йоркську фондову біржу, США мають ретельно перевірити діяльність цієї компанії у Европі, зокрема в Україні. До цього закликає колишній директор української редакції Радіо „Свобода", нині вашинґтонський енерґетичний експерт Роман Купчинський. Він

виступав 14 червня на слуханнях Закордонного комітету Сенату США, присвяченим енерґетичному становищі в Европі та Середній Азії. Р. Купчинський говорить, що в російському енерґетичному підприємництві задіяна російська організована злочинність, а російське керівництво про це добре знає і мовчазно схвалює. Тим часом „Ґазпром" раніше не раз наголошував, що компанія „Росукренерґо", співвласником якої він є, не має ніякого відношення до кримінального світу і зокрема до Семена Могилевича, якого підозрюють у тому, що він є провідником злочинного угрупования. (*Радіо „Свобода"*)

Канадці допомагатимуть неповносправним дітям

ЛЬВІВ.— Наступного тижня Канадський центр вивчення неповносправности та Канадська аґенція міжнародного розвитку (CIDA) презентуватимуть у Львові проєкт „Інклюзивна освіта для дітей з неповносправністю в Україні", повідомив 11 червня депутат Львівської обласної ради Ярослав Грибальський. Цей проєкт здійснюватиметься на Львівщині і в Криму протягом п'яти років і має на меті допомогти дітям інтеґруватися в освітній процес. Це вже другий потужний проєкт CIDA в Україні, що розрахований на інтеґрацію людей з інвалідністю в суспільство. У 1999-2002 роках було здійснено Проєкт CIDA „Реформування соціяльних служб в Україні". Завдяки цьому проєктові Львівська політехніка розпочала підготування фахівців з соціяльної праці, впроваджено державну програму „Безбар'єрна Україна", вироблено державні будівельні норми „Доступність будівель і споруд для маломобільних груп населення". (*ЗІК*)

Демонтують радянські пам'ятники

ЖИТОМИР. — У Житомирській області демонтовано пам'ятники Леніну в 21 населеному пункті. В області проводиться демонтаж пам'ятних знаків, присвячених особам, причетним до організації Голодомору 1932-1933 років в Україні і політичних репресій за часів тоталітарного режиму, а також перейменування вулиць, площ, провулків, проспектів, парків і скверів в населених пунктах України, назви яких пов'язані з такими особами. Ще в 1,437 населених пунктах області залишилися назви, присвячені діячам комуністичного режиму. Також в 113 населених пунктах області залишилися пам'ятники, присвячені діячам комуністичного режиму, з яких 93 – пам'ятники Ленінові. Нагадаємо, що міністер культури і туризму України Василь Вовкун пропонує виділити в Чорнобильській зоні територію під музей, куди звезти всі пам'ятники, присвячені тоталітарному режимові. (*„Кореспондент"*)

К. Грищенко – новий Посол України в Росії

КИЇВ. — Новим українським послом в Росії офіційно 10 червня призначено Костянтина Грищенка, колишнього міністра закордонних справ. Президент Віктор Ющенко також постановив зарезервувати за Послом України в Москві посаду першого заступника секретаря Ради національної безпеки та оборони. Призначення К. Грищенка приваблює увагу тим, що погляди, які він виголошував стосовно зовнішньої політики, близькі до програми опозиційної Партії Реґіонів, яка критикує ключові напрямки Президента В. Ющенка – зокрема курс на вступ в НАТО. Провідник Партії Реґіонів Віктор Янукович заявив 17 червня, що К. Грищенко призупинить своє членство у Партії Реґіонів на час праці в Росії. Провідник Партії Реґіонів також додав, що призначення К. Грищенка Послом в Росії відбулося не за ініціятивою Партії Реґіонів. „Це була ініціятива з боку влади. Скоріш за все, з боку Президента України. І це цілком зрозуміло, тому що таких, як К. Грищенко в Україні небагато. Це справді професіонал, який буде відстоювати інтереси нашої держави. І він це робитиме професійно на дипломатичній роботі", – зазначив В. Янукович. (*Бі-Бі-Сі, УНІАН*)

В. Путін нагородив комуніста Л. Грача Орденом Дружби

КИЇВ. — Народного депутата України, провідника комуністів Криму Леоніда Грача, згідно з указом Володимира Путіна, коли той ще був Президентом Російської Федерації, нагороджено Орденом Дружби – високою нагородою Російської Федерації, яку вручають чужоземним громадянам. Л. Грача нагороджено „за великий внесок у зміцнення дружби та співпраці між Російською Федерацією та Україною". Орден Л. Грачеві вручив 11 червня в Києві Посол Російської Федерації в Україні Віктор Черномирдін. Л. Грач подякував за нагороду і вручив російському послові герб Криму з дарчим написом: „В ім'я і на славу Росії – В.Черномирдіну". (*УНІАН*)

Перша форматна крамниця-книгарня

ЛЬВІВ. —Приватна медійна крамниця, яка торгуватиме виключно україномовною музичною та відеопродукцією, відкрилася у Львові 16 червня. Власник мережі крамниць „Наш формат" – російський підприємець Владислав Кириченко, родом з Донеччини, але за переконаннями – український патріот. Він впевнений в тому, що українська медіяпродукція повинна бути не лише якісною і відповідати новітнім віянням ринку, але й максимально доступною для споживача. Саме тому він розвиває мережу, що торгує виключно україномовною продукцією. (*Інститут Масової Інформації*)

Презентація альбому „Козак Мамай"

КИЇВ. —12 червня в Українському домі, в Кобзарській світлиці, відбулася презентація альбому „Козак Мамай". Це перша книжка видавничого проєкту про феномен Козака Мамая – важливого образу, який принаймні кілька століть популярний в українському образотворчому мистецтві. В історії української культури образ Козака Мамая зустрічається на всіх „перехрестях", починаючи від першої половини XVIII ст. Але дослідження переконують, що він існував і в XVII ст., а, можливо, й раніше. Подібними до „Мамая" є скульптурні зображення скіто-сарматського періоду, кам'яні портрети половецької культури, знайдені на території сучасної України. Видавництво „Родовід" спільно з поліграфічною фірмою „Оранта" та музеями України готують кількатомний видавничий проєкт „Козак Мамай". За науковою редакцією Ростислава Забашти виходить друком перша книга проєкту, що включає каталог „мамаїв" XVIII-початку XX ст., укладений Валерієм та Іреною Сахаруками. Плян альбому створили Ілля Павлов та Марія Норазян. Книгу видрукувано за підтримки страхової компанії „Уніка Життя".(*„Майдан"*)

Севастопіль...

(Закінчення зі стор. 1)

ловлювання пропаґандою і сказав, що російське керівництво „використовує будь-які страшні історії для того, щоб вплинути на українців". Депутат додав, що про візовий режим може йтися лише після вступу України до Европейського союзу, а не до НАТО.

Президент Росії Дмитро Медведєв, привітання якого зачитав російський віце-прем'єр, нагадав, що Севастопіль був колискою Чорноморської фльоти Росії, і не вжив у своєму привітанні слова Україна, обмежившись лише згадкою про спільну історію.

Президент Віктор Ющенко у своєму привітанні мешканцям Севастополя зауважив, що леґендарні сторінки історії з часів Херсонесу створили неповторний образ міста у загальноукраїнському літописі.

Напередодні у Севастополі заступник міністра закордонних справ України Юрій Костенко, коментуючи заяву міністра закордонних справ Росії Сергія Лаврова про те, що Росія має намір приділяти більше уваги своїй участі в соціяльно-економічному розвитку Севастополя, сказав, що російська заява поки-що „не матеріялізувалася", що натомість Росія заборгувала кошти бюджетові міста та державній скарбниці.

У Севастополі відкрили пам'ятник гетьманові українського козацтва і фльотоводцеві Петрові Сагайдачному. Командувач Військово-морськими силами України Ігор Тенюх сказав, що для військових моряків України глибоко символічно, що пам'ятник видатному українському фльотоводцеві відкрито на головній базі національної фльоти. Пам'ятник було відкрито на кошти мецената Юрія Колеснікова. П. Сагайдачний відомий, зокрема, тим, що запровадив тактику морського бою на козацьких „чайках". Він організовував успішні походи проти Кримського ханства і Московського царства.

День до того, 13 червня, міліція втрутилася, аби запобігти сутичкам між проукраїнськими та проросійськими силами, коли представники молодіжного союзу „Наша Україна" встановили на історичній пристані міста символічну табличку на згадку про підняття українських прапорів на бойових кораблях Чорноморської фльоти у 1918 році.

Після акції севастопольські депутати одразу зірвали дошку. Сам момент відкриття тимчасової дошки молоді прихильники „Нашої України" відзначили співом гимну України. Їхні ідеологічні противники скандували „Росія!". Після закінчення акції через міліцейський кордон без перешкод пройшли місцеві депутати, зірвали напис і кинули його в море.

У неділю, 15 червня, відбулася церемонія відкриття пам'ятника Катерині II, у якій взяли участь близько 200 представників депутатського корпусу міської ради, проросійських громадських і партійних організацій міста, кримських козаків і Держдуми Росії. Будь-якої протидії з боку супротивників установлення пам'ятника російській імператриці не було. Захід відбувся без перешкод.

Напередодні Громадський комітет „Український Севастопіль" у своєму зверненні закликав Президента України Віктора Ющенка всіма правовими засобами не допустити встановлення пам'ятника Катерині II. Голова Севастопольської міської ради Валерій Саратов заявив журналістам, що „при встановленні пам'ятника Катерині II міськрадою не порушено законів, тому що пам'ятник встановлювала не вона, а громадськість і Фонд Генадія Черкашина". Міськрада має зробити все, щоб у Севастополі „був громадянський мир".

„Учора ті, хто стоїть на одній позиції, відкрили пам'ятник гетьманові Петрові Сагайдачному, в абсолютно нормальній атмосфері. Сьогодні друга частина Севастополя відкрила пам'ятник Катерині, і тут ніхто нікому не не перешкоджав", – додав він. „Треба розуміти, що ми всі можемо бути різні, але ми живемо разом, і нам влаштовувати місто, нам влаштовувати нашу державу, тому треба розуміти один одного", – заявив голова Севастопольської міської ради. (*Бі-Бі-Сі, Радіо „Свобода"*)

Орден Франції – ректорові УКУ

Орден о. Борисові Ґудзякові (зліва) вручив 12 червня Посол Франції в Україні Жан-Поль Везіан.

ЛЬВІВ. – Ректор Українського Католицького університету (УКУ) о. д-р Борис Ґудзяк отримав звання кавалера Академічних пальм – нагороду Міністерства вищої освіти та науки Франції. Орден від імені міністра освіти та науки Франції вручив йому 12 червня Посол Франції в Україні Жан-Поль Везіан.

Звертаючись до о. Б. Ґудзяка під час церемонії нагородження, Ж. П. Везіан зокрема зазначив: „Ви – людина справи, незрівнянний організатор і будівничий. Я мав можливість переконатись в цьому кожного разу, коли переступав поріг УКУ, що є найсучаснішим з тих, що я бачив в Україні. Богословський центр – новий проєкт освітнього, культурного і духовного комплексу у Львові. Важко перелічити усі ваші добрі ініціятиви".

Вручення високої нагороди відбулося в рамках Екуменічного соціяльного тижня, що відбувся у Львові.

Відділ інформації та зовнішніх звязків УКУ

Озброєні російські загони з'явилися в Севастополі

СЕВАСТОПІЛЬ. – У Севастополі 11-15 червня перебували 1.5 тис. учасників воєнізованих формувань з Росії, які нібито проводили „міжнародний форум козаків". Озброєні вогнепальною і холодною зброєю громадяни іншої країни безперешкодно перетинали кордон та їздили територією України. Без сумніву, це стало загрозою національній безпеці України.

В Севастополі сотня озброєних російських донських казаків і кілька десятків місцевих осіб, переодягнених у козацькі однострої, кілька днів використовувались керівниками проросійських об'єднань для порушень громадського порядку під час встановлення і відкриття пам'ятника російській цариці Катерині II.

Громадський комітет „Український Севастопіль" 16 червня звернувся до Ради Національної безпеки і оборони України, Президента України Віктора Ющенка, голови Верховної Ради України Арсенія Яценюка, міністра закордонних справ Володимира Огризка з запитом, на яких правових підставах в Україні перебували

Озброєні вогнепальною зброєю громадяни Росії в Севастополі.

озброєні формування іншої країни, чи існують домовленості про проведення в Криму міжнародного форуму за участю воєнізованих формувань з Росії, хто повинен контролювати і зупиняти перевезення великої кількости зброї через кордон України?

Громадський комітет „Український Севастопіль"

Делеґація НАТО...

(Закінчення зі стор. 1)

образ НАТО – це образ ворога, тож керівника НАТО ліві політичні сили зустріли протестами і демонстраціями. В центрі Києва міліція намагалася стримати прихильників Комуністичної партії, які влаштували протест проти НАТО біля Секретаріяту Президента. Поблизу також влаштували акцію на підтримку вступу України до НАТО прихильники „Нашої України".

Щоб подолати ще радянські стереотипи, громадські організації України закликають і провідників держави, і керівників НАТО розпочати нарешті обіцяну інформаційно-освітню кампанію.

На сьогодні у країнах-членах НАТО обережно ставляться до України, яка демонструє постійну політичну кризу, активізацію антинатовських сил та розчарування громадськости у владі. Тим часом Я. Схефер сказав, що Україна може незабаром наблизитися до членства в НАТО: „Врешті це буде політичне рішення. Питання про те, як далеко може поширитися НАТО – нелегке, але чітко зрозуміло, що в Букарешті НАТО вирішило, що Україна і Грузія можуть зрештою стати членами, якщо відповідатимуть необхідним критеріям, і першу оцінку просування України на шляху зближення з НАТО міністри зроблять під час наступного етапу, який називається „Плян щодо набуття членства в НАТО".

Провідник опозиції Віктор Янукович заявив, що Партія Реґіонів наполягає, аби рішення щодо приєднання України до Пляну дій щодо членства в НАТО ухвалювалося на референдумі. В. Янукович, який провадив свою останню виборчу кампанію під антинатівськими і проросійськими гаслами, твердить, що його сила захищає інтереси українського народу. Українська влада запевняє, що питання про вступ до НАТО буде винесено на референдум.

Чи вдалося у тих двох днях керівникам України не лише розповісти, а й продемонструвати єдність в евроатлантичному поступі, знатимемо найближчим часом. *(Радіо „Свобода", Бі-Бі-Сі)*

Маніпуляції у конкурсі „Великі українці"

КИЇВ. – В Україні відбувся конкурс „Великі українці", проведений шляхом опитування населення. Згідно з офіційно оприлюдненими результатами голосування, 648 тис. голосів – 40 відс. від усіх 1,621,049 голосів, які надійшли протягом фінального етапу, було віддано за князя Ярослава Мудрого, який опинився на першому місці внаслідок організованого голосування з кількох десятків мобільних телефонів протягом останньої доби голосування.

Про це „Телекритику" повідомив шеф-редактор проєкту Вахтанг Кіпіані, який також брав участь у програмі як „адвокат" Степана Бандери. Тим часом 14 травня Ярослав Мудрий, якого представляв народний депутат від Партії Реґіонів Дмитро Табачник, перебував на четвертому місці.

С. Бандера, який у цей час перебував на першому місці, фінішував у висліді конкурсу на третьому місці, друге місце посів лікар Микола Амосов.

17 травня „Телекритика", побачивши в інтернет-щоденнику шеф-редактора проєкту В. Кіпіані свідчення „накручування" голосів за Ярослава Мудрого, звернулась до нього з проханням прокоментувати цю інформацію.

В. Кіпіані сказав: „13 травня я був відсторонений від інформації про перебіг голосування, яку до того мав щодня протягом місяця. Пізніше було пояснено, що це ніби через конфлікт інтересів, адже я є не тільки шеф-редактором „Великих українців", а й „адвокатом" одного з першої десятки.

Увесь сезон команда конкурсу „Великі українці" робила все, щоб було і цікаво, і пізнавально, і чесно. Переможцем мав бути оголошений той, кого найчастіше називав народ. А тепер увага: 60 тис. голосів за Ярослава Мудрого протягом місяця і близько 550 тис. за один день – це як?

Переконаний, що ніхто в Україні не повірить, що Тарас Шевченко, який з великим відривом виграв першу туру проєкту і був на третьому місці до 16 травня, програв князеві Ярославу в чотири рази! Звичайно, ніхто не сумнівається, що Ярослав Мудрий є гідною постаттю і в нього є свої прихильники. Але це була чітко організована акція. Кілька десятків телефонів, номери деяких з яких відомі, і необмежені фінансові ресурси в останній день підміняли вибір всієї країни. Невідомі „добродійники", які не пожалкували за один день подарувати національному операторові мобільного зв'язку „Київстар" і телеканалові „Інтер" 100 тис. дол., врятували Україну від „розколу" – на тих, хто за провідника ОУН і хто проти. *(„Телекритика")*

Учасниця протесту проти приєднання України до НАТО з портретом Маршала СРСР Георгія Жукова в Києві 16 червня. Фото: УНІАН

АМЕРИКА І СВІТ

А. Ґор підтримав кандидатуру Б. Обами

ВАШІНҐТОН. — Барак Обама, єдиний кандидат на пост президента США від Демократичної партії, 17 червня отримав черговий поштовх у своїй передвиборній кампанії: його підтримав інший відомий демократ, Альберт Ґор. Колишній віце-президент США, нобелівський лавреат А. Ґор сказав на зустрічі з виборцями у Дітройті, штат Мишиґен, що Б. Обама – саме той кандидат, який зможе повести країну до кращого майбутнього. Протягом наступних чотирьох років перед США постане багато складних питань, серед яких — повернення армії з Іраку, покращення економічної ситуації і вирішення кліматичних проблем. Фахівці кажуть, що підтримка А. Ґора додасть Б. Обамі чимало прихильників, особливо поміж білого населення США. *(„Голос Америки")*

У Литві заборонили радянську символіку

ВІЛЬНЮС, Литва. — Сейм Литви 17 червня вніс доповнення до закону про збори, згідно з якими забороняється використовувати нацистську і радянську символіку. „У доповненнях закону зазначено, що на зборах в Литві заборонено використовувати нацистську і комуністичну символіку, яка може сприйматися як пропаґанда нацистських і комуністичних окупаційних режимів", – повідомили в пресслужбі парляменту. На зборах, як іде мова у прийнятому документі, „заборонена демонстрація прапорів і гербів, знаків і уніформ нацистської Німеччини, СРСР, Литовської РСР, а також прапорів, гербів, знаків, уніформ, складовими частинами яких є прапори, герби нацистської Німеччини, СРСР і Литовської РСР". Крім того, заборонено демонстрацію зображень керівників націонал-соціялістів Німеччини і КПРС СРСР, символів і уніформ нацистських і комуністичних організацій. *(УНІАН)*

На 58-му році обірвалося життя журналіста Т. Расерта

ВАШІНҐТОН. — 13 червня від поширеного інфаркту помер один з найулюбленіших в Америці політичних журналістів, шеф-редактор вашінґтонського бюро телекомпанії „NBC" Тім Расерт. Йому було 58 років. Смерть застала журналіста в його вашінґтонському бюрі, коли Т. Расерт готувався до своєї щотижневої недільної програми „Зустріч з пресою" ведучим якої він був останні 17 років. У його програмі брали участь провідні політики США. Своє захоплення політикою Т. Расерт передавав глядачам завдяки надзвичайно доброму характерові і доброзичливості. Його цінували за вміння легко, доступно і стисло пояснити пересічному глядачеві складні політичні процеси в країні. Завжди толерантний Т. Расерт ставив політикам саме ті питання, які турбували американців, і добивався відповідей, які хотіли почути глядачі. Журнал „Тайм" цього року вніс Т. Расерта до списку 100 найбільш впливових людей світу. Посадник рідного міста журналіста, Бафала, Ню-Йорк, наказав приспустити державні прапори в пам'ять Т. Расерта. Свої співчуття з приводу його несподіваної смерти висловив Президент США Джордж Буш. *(„Голос Америки")*

Косово оприлюднило нову конституцію

ПРІШТІНА, Косово. — Косово остаточно оформило самопроголошену незалежність від Сербії, оприлюднивши 15 червня нову конституцію. Це спричинило до нової хвилі ворожнечі з боку сербів. Через чотири місяці по тому, як етнічне албанське населення перебрало контролю над цією територією, влада офіційно перейшла до уряду від адміністрації ООН під час скромної церемонії. Проте сербська меншина Косово наполягає на тому, що нові правила її не стосуватимуться. Сербія каже, що нова конституція є незаконною і небезпечною. *(Бі-Бі-Сі)*

Британія і США в разі успіху обіцяють вивести війська з Іраку

ЛОНДОН. —Британський прем'єр-міністер Ґордон Бравн 16 червня заявив після переговорів з Президентом Джорджем Бушем у Лондоні, що Британія надішле додаткові війська до Афганістану, де тепер буде найбільше британських вояків від часу введення війська до тієї країни. Ґ. Бравн не назвав точного числа вояків, але сказав, що вони зосередяться на навчанні афганської армії і поліції. Зараз в Афганістані майже 8,000 британських вояків. Обидва провідники також повторили різке застереження Іранові щодо загрози додаткових санкцій, якщо Теґран продовжуватиме програму збагачення урану. Напередодні Президент Дж. Буш спростував суперечку з британським прем'єром Ґ. Бравном з питання виведення військ з Іраку. Він сказав, що цінує стосунки з Ґ. Бравном, особливо в питанні Іраку. Дж. Буш заявив: „Ми всі прагнемо виведення військ з Іраку. Щоправда, ми збільшили їхню кількість для приборкання насильства. До речі, Ґ. Бравн також залишив там більше війська, ніж плянувалося вивести. Отже, ми підтримуємо контакти. І в разі успіху, ми виведемо війська". *(Бі-Бі-Сі)*

Китайська газета засумнівалася в здібностях В. Обами

ПЕКІН. — Китайська державна газета „People's Daily" висловила сумнів у здатності кандидата в президенти США від Демократичної партії Барака Обами здійснити зміни, які обіцяє його передвиборчий штаб. В оприлюдненій 16 червня статті під заголовком „Феномен Обами в США" стверджується, що Б. Обама обіцяє припинити війну в Іраку, проте не усвідомлює, що швидко закінчити військову присутність в реґіоні досить складно, і це загрожує несприятливими наслідками для Іраку. Також автор статті висловлює сумнів, що Б. Обама зможе реформувати американську економіку, соціяльну сферу і систему освіти. Як уточнює аґентство „AFP", Комуністична партія Китаю, позицію якої висловлює газета, схильна тяжіти до республіканських кандидатів, а не демократичних, оскільки республіканці приділяють менше уваги правам людини в інших державах. Слід зазначити, що Б. Обама критикував владу Китаю за напруження в Тибеті і навіть закликав чинного президента США Джорджа Буша бойкотувати церемонію відкриття Олімпіяди в Пекіні. *(УНІАН)*

Іран забрав з банків 75 млрд. дол.

ТЕҐРАН, Іран. — Такий крок офіційний Теґран зробив 17 червня для того, щоб його активи не були заблькований під час накладення чергових санкцій. Світове співтовариство вже не раз погрожувало Іранові жорсткішими діями, якщо той не припинить збагачувати уран. Іран не збирається відступати ні на крок. Заступник міністра закордонних справ Ірану уже заявив, що частина іранських капіталовкладень з европейських банків була переведена в золото і вкладена у фонди, а іншу вони переказали в банки Азії. Це, за словами посадовця, особисто наказав вчинити президент країни Махмуд Ахмадінеджад. Тим часом офіційний Вашінґтон усілякими способами намагається ізолювати мусульманську країну, включно з накладенням санкцій на іранські банки. Такі дії вже призвели до того, що чимало західних банків змушені були переглянути укладені з Іраном договори чи навіть взагалі їх розірвати. *(„Голос Америки")*

Еспанська поліція почала акцію проти "російської мафії"

МАДРИД, Еспанія. — Еспанська поліція 13 червня почала загальнонаціональну акцію з придушення російської організованої злочинности. За словами представників еспанського міністерства закордонних справ, в акції задіяно близько 400 поліцейських. Еспанське відомство не розголошує інших даних про акцію, проте, за інформацією місцевих ЗМІ, поліція під час рейдів вже затримала 18 підозрюваних в Мадриді, Малазі та Пальма-де-Майорці. Затримані підозрюються у відмиванні грошей, підкупах, найманих вбивствах, контрабанді наркотиків і зброї, здирстві і інших злочинах. *(УНІАН)*

Помер киргизький письменник Ч. Айтматов

НЮРНБЕРҐ, Німеччина. — Киргизький письменник і колишній дипломат Чинґиз Айтматов помер в клініці Нюрнберґу від наслідків запалення легенів на 79-му році життя. Три тижні тому його перевели до німецької лікарні з клініки в російському місті Казань. Ч. Айтматов належав до найпопулярніших письменників на пострадянському просторі. Його твори перекладено 150 мовами світу. Міжнародну популярність Ч. Айтматов здобув 50 років тому завдяки повісті „Джаміля". Письменника поховають з державними почестями на його батьківщині в Киргизії. *(„Німецька хвиля")*

Пакистан звинуватив сили НАТО у нападі

ІСЛЯМАБАД, Пакистан. — Пакистанські військові 11 червня оприлюднили різку заяву, в якій звинувачують збройні сили на чолі з американцями в загибелі 11 вояків на пакистано-афганському кордоні. Наразі не все відомо про те, як розгорталися події, але в Ісламабаді вважають, що жертви спричинені ракетним ударом сил НАТО. Удар було завдано у відповідь на збройні сутички з бойовиками Талібану на пакистанському кордоні. Військовий речник Пакистану сказав, що в авіоударі коаліції вщент зруйновано прикордонний пост пакистанського війська, загинули 10 вояків і офіцер. Він засудив, „неспровокований і боягузницький вчинок" і сказав, що армія Пакистану висловлює категоричний протест силам коаліції на чолі з американцями. За словами речника, авіоудар підриває засади співпраці і відданости, з якою Пакистан підтримує коаліцію у війні з тероризмом. Речник додав, що збройні сили Пакистану мають право захищати своїх вояків проти актів аґресії. Заява не містить подробиць випадку, але в попередніх повідомленнях йшлося, що ракетного удару було завдано на підтримку сил коаліції, які вели бої проти талібів. *(Бі-Бі-Сі)*

А. Меркель та Дж. Буш провели переговори

БЕРЛІН. — Канцлер Німеччини Анґела Меркель зустрілася 11 червня з Президентом США Джорджем Бушем в урядовій резиденції Мезеберґ. Вони обговорили такі теми, як близькосхідній конфлікт, суперечка навколо атомної програми Ірану, ситуація в Афганістані, а також майбутню зустріч семи провідних індустріяльних країн світу та Росії, яка має відбутися в липні в Японії. Там йтиметься передусім про високі ціни на енерґоносії й подорожчання продуктів харчування, кризу на світових фінансових ринках і захист клімату. „Гадаю, що нам удасться підписати угоду про ґльобальну зміну клімату ще до кінця мого перебування при владі", – заявив Дж. Буш 10 червня у Словенії під час зустрічі „Европейський союз-США". *(„Німецька хвиля")*

Заарештовано найбільш розшукуваного злочинця

БЕЛҐРАД Сербія. — 11 червня Стоян Жуплянин, звинувачуваний у військових злочинах, заарештований у передмісті Белґраду. Колишній начальник поліції боснійської Сербської Республіки С. Жуплянин – один з чотирьох найбільш розшукуваних Міжнародним трибуналом ООН для колишньої Юґославії військових злочинців. Приводом для його арешту стало звинувачення в убивствах цивільного населення, у тому числі й мусульман, здійснених у 1992-1995 роках у районі міста Баня-Лука. Арешт С. Жуплянина був однією з умов продовження процесу з приєднання до Евросоюзу. С. Жуплянин був відісланий до Гааґи для суду. *(„Кореспондент")*

Пам’ятаймо про Голодомор 1932-1933 років в Україні

Смолоскип пам’яті „Незгасима свічка“ в Огайо

КЛІВЛЕНД, Огайо. – 13 травня з Дітройту до Клівленду прибула естафета Міжнародного вогню пам’яті „Незгасима свічка“, присвячена 75-річчю Голодомору в Україні 1932-1933 років. Офіційна зустріч смолоскипа відбулася у міській раді Парми, де його приймали голова міста Дін ДеПієро і голова Українських Злучених Організацій Огайо (УЗО) Василь Ліщинецький. Вони оголосили проклямації про Голодомор від посадників Парми і Клівленду, губернатора, сенаторів і конґресменів та передали „Незгасиму свічку“ Григорієві Тимченкові, який пережив Голодомор в Україні.

Г. Тимченко передав смолоскип молодим бігунам – сумівцям, пластунам, учням школи українознавства Товариства „Рідна школа“ і школи св. Йосафата Адріяні Краснянській, Олесі Рабосюк, Насті Коваль, Орестові Данилевичеві і Филипові Головатому. Бігуни в супроводі члена управи УЗО Андрія Дем’янчука легким спортивним бігом пронесли свічку-вогонь до пам’ятника жертвам Голодомору при Українському православному соборі св. Володимира.

Тут розпочалася поминальна програма, яку вступним словом відкрив настоятель собору св. Володимира о. Іван Наконечний. Соборну Панахиду в пам’ять жертв геноциду української нації відслужило вісім священиків українських католицьких і православних церков на чолі з Владикою Робертом та за участи хору собору св. Володимира під дириґуванням Маркіяна Комічака. Після Панахиди скорботні промови, присвячені Голодомору в Україні, виголосили редактор Петро Твардовський і директор Українського музею-архіву Андрій Фединський. Всі присутні заспівали „Боже Великий Єдиний, нам Україну храни“.

Під час відзначення серед присутніх було поширено листівки про Голодомор, які підготував д-р Володимир Боднар. Організував передання смолоскипа Комітет з відзначення 75-річчя Голодомору на чолі з Василем Ільчишиним.

Петро Скала

Голова міста Парми Дін ДеПієро (зліва) і голова УЗО Василь Ліщинецький (справа) передають смолоскип Григорієві Тимченку.

Фото: Володимир Боднар

Виступає Петро Твардовський.

Промовляє Андрій Фединський.

Біля пам’ятника жертвам Голодомору.

Виставка в Канаді про Великий Голод в Україні

ТОРОНТО. – Інформативно насичена англомовна виставка про Великий голод в Україні 1932-1933 років „Геноцид голодом“ (Holodomor: Genocide by Famine) відбулася 17-26 квітня в міській ратуші. У її відкритті взяли участь канадські політики, українські громадські та церковні провідники діяспори, дипломати, а також заступник міністра закордонних справ України Юрій Костенко.

Виставку спонзорували Ліґа Українців Канади і Ліґа Українок Канади. Чотири роки тому обидві Ліґи поставили за мету добитися визнання у провінції Онтаріо Голодомору геноцидом, сприяти введенню в освітню програму вивчення теми про Голодомор та використати ці два прецеденти у найбільшій провінції Канади, як основу для дальшого поширення інформації про Голодомор, а також визнання Голодомору геноцидом іншими провінціями Канади і федеральним урядом країни.

Виставка була призначена для поширення серед канадців відомостей про Голодомор і зацікавлення їх цією болючою темою.

Виставка складається з 98 художньо оформлених плякатів, на яких розміщені матеріяли з архівів України, Канади, США, Великобританії, Польщі, Австрії, Італії, Арґентини та інших держав, а також з архівів Служби Безпеки України, Міністерства закордонних справ України, Всеукраїнського товариства „Меморіял“ ім. Василя Стуса і Музею совєтської окупації.

Виставка містить архівні документи про колективізацію села, Всесвітній день протесту 29 жовтня 1933 року, який відбувся в західній Україні і західніх державах, режим „чорних дощок“, закриття кордонів перед голодними, заборону вільного пересування в межах України та вивезення українського хліба за кордон.

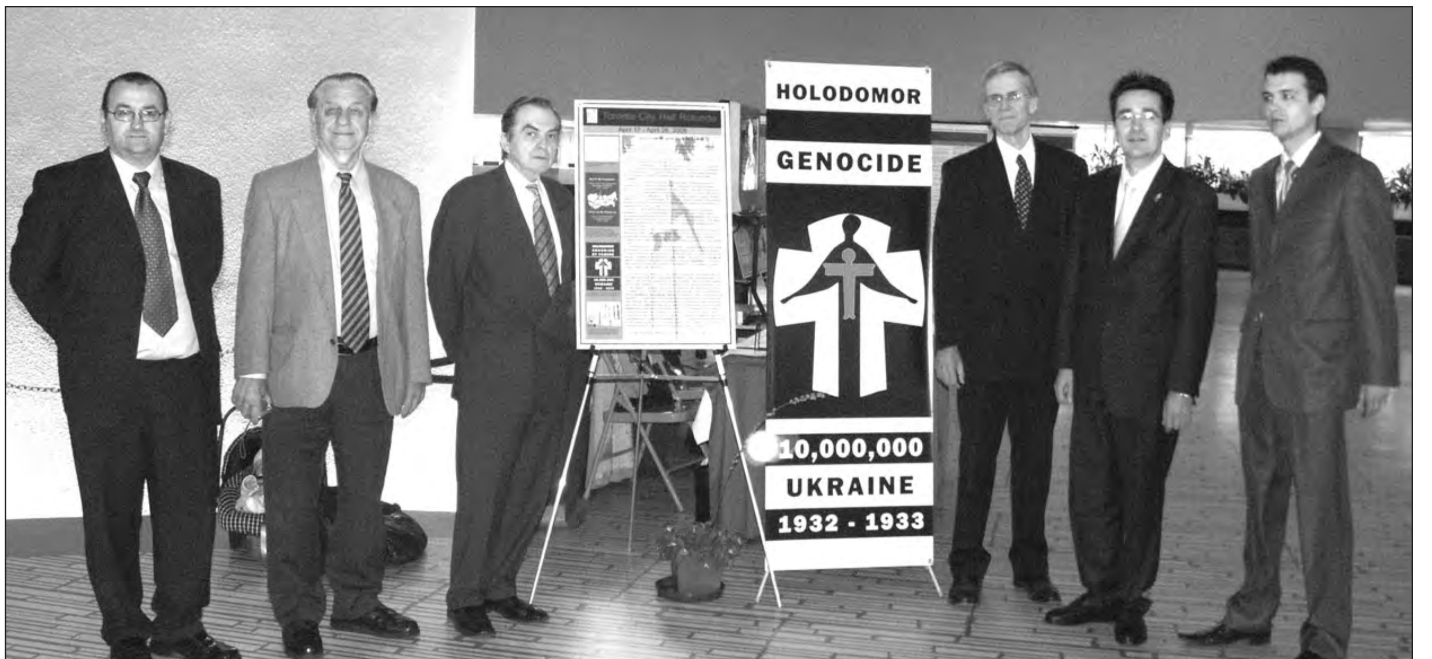
На виставці були наведені приклади радикальних протестів, заініційованих Українським Революційним Комітетом, який у 1932 році готував воєнне повстання у східній Україні, та Миколи Лемика, члена Організації Українських Націоналістів, котрий виконав політичний замах на московського представника в Консульстві СРСР у Львові, щоб привернути світову увагу до геноциду українського народу.

Над створенням виставки працювали Олег Романишин, Орест Стеців і Андрій Григорович. За художнє оформлення відповідали Михайло Гуцман і Володимир Паславський. У цій праці їм сприяли понад 30 українських організацій та осіб з усього світу.

Виставку було відкрито через день після представлення в Онтарійському парляменті законопроєкту про відзначення Голодомору-геноциду кожного року, у четверту суботу листопада. Законопроект представив Дейв Левак, депутат і колишній голова Ліберальної фракції у провінційному парляменті.

Після показу у Торонто виставка буде представлена в містах Канади, США та інших країнах.

Володимир Паславський

Генеральний консул України Олександер Данилейко (другий справа) з авторами виставки (зліва): Михайлом Гуцманом, Андрієм Григоровичем, Олегом Романишиним, Орестом Стецівим, Володимиром Паславським.

Фото: Іван Терефенко

В Україні можливі нові вибори

Подібно до того, що Україна не обійдеться без нових позачергових виборів до Верховної Ради. Коли парламентська коаліція налічує лише 228 депутатів, зараховуючи сюди „нашоукраїнця" Івана Плюща, тобто більшість – вельми хистка, примара перевиборів весь час заглядає через поріг. Тепер про них вголос заговорили у зв'язку з несподіваним виходом з коаліції двох депутатів. Якщо вийде ще бодай один і в ній залишиться 225 депутатів, тоді, згідно з Конституцією, коаліція припиняє своє існування. Право оголошувати про це має тільки голова ВР. Але тут є дуже істотне „але": та сама Конституція каже, що коаліція формується з депутатських фракцій. Отже, окремий депутат нехай собі виходить з коаліції скільки хоче, але фракцію залишити не може, бо, за законом про імперативний мандат, він позбувається депутатського крісла і буде негайно замінений наступним кандидатом з партійного списку. Це тільки одна з багатьох суперечностей Основного Закону, і тому він вимагає вдосконалення.

Українські політичні експерти майже одностайні щодо того, що вихід Ігоря Рибакова та Юрія Бута з коаліції – це лише початок процесу, яким цілеспрямовано керує голова президентського Секретаріяту Віктор Балога. Мета цього процесу – цілком прозора й однозначна: радикальним чином змінити характер парляментської більшости, залучивши до неї фракцію Партії Реґіонів. Іншими словами – позбавити впливу в парляменті фракцію БЮТ і, відповідно, домогтися відставки уряду прем'єра Юлії Тимошенко. В просякнутій корупцією політичній системі України В. Балога почувається, як риба у воді, так що, швидше за все, найближчим часом почуємо нові заяви про вихід з коаліції. Певна річ, дуже сумнівно, що в лавах „Нашої України – Народної самооборони", вже не кажучи про БЮТ, знайдеться стільки зрадників, щоб розпад коаліції міг вважатися законним. Проте водночас не може вважатися законною й коаліція, в якій буде менше, ніж 226 депутатів. Ледве чи цю суперечність розв'яже Конституційний суд, досі відомий не своєю об'єктивністю, а саме політичною заанґажованістю. Очевидно, все йде до того, що голова ВР Арсеній Яценюк таки буде змушений оголосити про розпад коаліції, й тоді парлямент матиме тільки 30 днів для утворення нової більшости. Якщо не впорається за цей час, Президент дістане право розпускати ВР і призначати нові позачергові вибори.

Безглуздішого ніж це, не може бути нічого, адже закон про вибори за партійними списками так і не дочекався змін, і навіть якщо ті списки нашвидкоруч зробити відкритими, то який виборець схоче читати 450 прізвищ в кожному з тих кількох десятків іменних переліків?

По-друге, який сенс взагалі є у нових виборах, адже кандидуватимуть ті самі особи, котрі зробили недієздатною теперішню Верховну Раду. На тлі цієї перспективи з усією силою постає вже не стільки політичне, скільки моральне питання: хто і в ім'я чого керує Україною? Хто і куди її провадить? Хто кому, врешті-решт, служить: влада – народові, як це бачимо в країнах реальної, а не позірної демократії, чи народ – владі? Чи щось ще гірше – народ і влада опинилися по різні боки глибокої прірви, і ніякого зв'язку між протилежними берегами вже нема?

„Нещодавно в нашому районі перебував один з народних депутатів України. – розповідає в київській газеті „День" (з 12 червня, ч. 103) Георгій Шибанов з Полтавської области. – Ті, хто організовував з ним зустріч, повідомили по районному радіо про його прибуття. На зустріч до народного обранця не прийшов жоден мешканець краю. Ось вам і авторитет українських парляментарів...".

Не „вузька" чи „широка" парляментська коаліція є проблемою сьогоднішнього українського суспільства, а моральна якість людей, котрі пхаються у політику, і стара політична система, котра дозволяє ницим людям спливати на самий верх.

ЧЕРВЕНЬ В НАШІЙ ІСТОРІЇ...

Криваве літо 1941-го...

Для українців у західних областях воно рясно закривавилося задовго до 22 червня, і ця страшна правда назавжди залишилася б за сімома замками, якби Україна не стала незалежною державою. Так і панувала б московська брехня про „визволення Західної України російськими братами" – тими самими, котрі в 1932-1933-му відбирали від української дитини у східних областях останню крихту хліба, тими „братами", котрі до білого розпікали дула револьверів, розстрілюючи українських письменників на Соловках в 1937-му. Зрештою, „визволителі" 1939-го нічим не відрізнялися від російських варварів, які в 1915 році вдерлися у Галичину і нищили все українське, що потрапляло їм під руки.

Тільки у 1939-му було ще більше облуди та лицемірства. Галичани і волиняки знали ж, як Сталін голодом закатував Східну Україну, а все одно він їх ошукав і так задурманив їхні голови, що люди квітами зустрічали Червону армію. Аякже – замість багнетів вона несли миролюбні транспаранти українською мовою, з дорогими для довірливої української душі обіцянками: відтепер будете жити в об'єднаній Україні, матимете волю, землю. Десятки тисяч родин дістали „волю" в сибірських снігах і казахських пустелях, і землі москалі не шкодували – на могили для свідомих українців.

Одну лише проблему мали зайди: в тюрмах західноукраїнських міст і містечок не вистачало місця для „українських буржуазних націоналістів". Але ж кати принесли з собою великий досвід – без слідства оголошували вироки, без суду розстрілювати. Ночами закопували у величезних ямах – вже влітку 1940 року земля довкола Львова, Івано-Франківська, Тернополя, Луцька вкрилася десятками таємних масових поховань.

„...Після відходу радянських військ під Чортковим на Тернопільщині знайдена могила жертв сталінізму, яка займала площу майже гектар. 800 трупів пересипано сіллю і землею, більшість з них розпізнати вже не було змоги – тлінь зробила своє. Лише двоє були впізнані: Володимир Пігун і молода дівчина Надя Юрчинська – її труп був без вух, без носа, садисти відрізали груди...

...Я був у Дем'яному Лазі, коли розкопували третю могилу... Люди німіли перед стосами кісток, перед довгими рядами прострелених черепів на столах; люди жахалися величезних трун, в які ці черепи складали; люди плакали перед дівочими черепами, на яких збереглися коси. І був серед черепів... маленький череп дитини...", – це уривки з документального нарису львівського письменника Романа Федорова „Могила на Україні". І страшне узагальнення: „...Наша Україна – це справді суцільна могила, бо де не копнеш – на людську кістку натрапиш...".

Оскільки 22 червня 1941 року коричневий фашист напав на червоного фашиста несподівано, енкаведисти вже не мали часу на таємні поховання – розстрілювали невинних людей просто в тюрмах. Коли прийшли німці і повідчиняли двері в'язниць, через пороги хлюпнула кров...

То чи після пекельних 18 місяців перебування „перших совєтів" у Західній Україні можна було б вважати українців справжнім народом, якби вони не взяли до рук зброї, щоб „совєтське визволення" більше не повторилося?

На жаль, воно повторилося, бо німці виявилися дурнями. Відомий київський історик Володимир Сергійчук цитує повоєнну розмову гітлерівського генерала з американським журналістом лівого спрямування Лайонсом. Отже , генерал запитує Лайонса: „Як ви гадаєте, де ми програли війну?". Журналіст відповідає: „Як то де? Звісно, що в Сталінграді". Генерал хитає головою: „Ні, війну ми програли у вересні 1941 року, коли в Києві зірвали синьо-жовтий прапор і вивісили свастику".

П. Ч.

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

Головний редактор – Рома Гадзевич
Редактори: Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто.

FOUNDED IN 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays
by the Ukrainian National Association, Inc.
at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054
Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510
E-mail: svoboda@svoboda-news.com Website: www.svoboda-news.com
Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280,
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054.

Передплата на рік $55.00, на півроку – $35.00. Для членів УНСоюзу
$45.00 річно, на півроку – $30.00. За кожну зміну адреси – $1.00.
Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda".
Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ"

Адміністратор	– Володимир Гончарик	(973) 292-9800 дод. 3041 e-mail: ukradmin@att.net
Керівник відділу оголошень	– Марійка Осціславська	(973) 292-9800 дод. 3040 e-mail: adukr@optonline.net
Передплата	– Марійка Пенджола	(973) 292-9800 дод. 3042 e-mail: ukrsubscr@att.net

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Триває допомога Україні

...Фундації ім. Олега Ольжича

Вже понад чверть століття Дослідна фундація ім. Олега Ольжича працює на користь України. Лише протягом останніх 10 років Фундація надала допомогу Україні в сумі 460 тис. дол.

За цей час було надано 552 стипендії студентам по 150 дол. кожна та 44 стипендії кандидатам наук – від 350 до 450 дол. Також було опубліковано понад 20 наукових праць та літературних творів, зокрема тритомники М. Сивіцького „Історія польсько-українських конфліктів" і О. Ольжича: поезії, наукові праці та листування; двотомник вибраних гуморесок Миколи Понеділка, збірник „Київська весна" Олеся Шевченка; „Волинь в сутінках української історії XIV-XVI ст." Петра Троневича, фінансовано публікацію журналу „Розбудова держави" в Києві.

Крім того, було закуплено комп'ютерну систему для Фундації ім. О. Ольжича в Києві та переслано зі США в Київ архіви архітектора Олекси Повстенка, д-ра Зенона Городиського та ін.

Стипендіяти Фундації були активними учасниками Помаранчевої революції. Цього року в Києві відбулась зустріч випускників вищих шкіл, які отримували стипендії. Багато з них займають тепер високі становища в державному апараті і з переконання працюють для добра української держави.

У цьому році передбачено 38 додаткових стипендій та видання монографії історика Михайла Брайчевського. На відзначення 70-річчя вбивства полковника Євгена Коновальця заплановано видання збірника „Ротердамська трагедія" та нарис про нього.

Фундація чекає на дальшу підтримку української громади. Адреса Фундації: Olzhych Research Foundation, Inc., 1229 Spring Ave., Wynantskill, NY 12198.

Михайло Герець,
Ратерфорд, Ню-Джерзі

...Комітету „Приятелі Руху"

Комітет допомоги Україні (Приятелі Руху), який діє в Нюарку, Ню-Джерзі, ставить своїм завданням допомогу здібним, національно свідомим студентам, діячам української культури, школам і видавництвам.

У 2007 році комітет надав стипендії 16 студентам через видавництво „Смолоскип" в сумі 5,000 дол., а також окремі стипендії проф. Юрієві Савчукові, Тетяні Денис, О. Рицареві, Тетяні Дзіман в сумі 3,850 дол. Фінансову допомогу дістали письменники, діячі української культури А. Листопад, Е. Концевич, І. Сеник, І. Пасемко в сумі 3,100 дол.

На передплату української преси школам і бібліотекам України витрачено 2,200 дол., придбано комп'ютери для шкіл в Люботині і Чернівцях (1,760 дол.).

Було виділено допомогу на видання альманаху „Україна на Камчатці" і „Казки про українську мову" (Зеновій Квіт), книжки Михайла Ялового, розстріляного в 1937 році, в серії „Розстріляне відродження" (видавництво „Смолоскип"), книжки Галини Могильницької „Літос" (видавництво „Українська ідея"), п'ятого тому Вячеслава Чорновола „Публіцистична спадщина", книги Митрополита Андрея Шептицького „Пастирські послання" – (разом 19,500 дол.).

Дотація на виготовлення фільму „Помаранчева революція" становила 1,000 дол., допомога сиротинцям в Бориславі, Одесі, Яблуневі, Харкові, Севастополі – 2,800 дол., а також пожертва на будову Української православної церкви Київського патріярхату в селі Токарівці, Вінницька обл., і Української греко-католицької церкви в Казахстані – 800 дол., Національному університетові „Острозька академія" і Львівському університетові „Ставропігіон" надано допомоги по 5,000 дол.

Комітет допомоги Україні дякує за жертвенність громадянству та українським кредитівкам, зокрема „Самопомочі" в Ню-Йорку, Нюарку, Кліфтоні, Ню-Джерзі, і Національній кредитівці в Ню-Йорку.

Д-р Роман Ричок,
Мейплвуд, Ню-Джерзі

Шановні читачі!

У листах та статтях, які Ви надсилаєте до „Свободи", просимо подавати повністю перші імена та прізвища згадуваних осіб, а також подавати свої поштову і електронну адреси, число телефону.

Редакція за загальними правилами преси має право редагувати мову за українським правописом і вдаватися до необхідних скорочень надісланих статтей.

Редакція

Повернімо Полтву до життя!

У Львівському музеї ідей прийнято новий проєкт „Жива Полтва", який передбачає створення у найближчому часі фільму про історію річки Полтви, яку задля побудови Оперного театру з „легкої руки" архітектора Зиґмунда Ґорґолевського було спущено у каналізаційну трубу.

Окрім фільму, учасники проєкту ведуть екологічно-роз'яснювальну роботу з громадськістю про необхідність вивести Полтву за межі міста, прокопавши канал і з'єднавши його з рештою наземної ріки. Таким чином ріка знову буде чистою і повноводною!

З дозволу голови музею Олеся Дзиндри у Ню-Йорку, в Українській кредитівці „Самопоміч" відкрито рахунок: 37728-00 Museum of Ideas Zhyva Poltva. Selfreliance (NY) Federal Credit Union, 108 Second Ave., New York, NY, 10003-8392

Небайдужих до цього проєкту просимо відгукнутися і внести, свою лепту на згаданий рахунок.

Полтва разом зі своїми посестрами Лугою, Неретвою (правий берег), Білосток, Кам'янкою та Ратою (лівий берег) є притокою Західного Бугу, котрий у своєму басейні має багато озер, зокрема Шацькі. Західній Буг – судноплавний у своїй нижній течії, впадає у ріку Нарев. Місця витоків Полтви – Сороки Львівські (Кульпарків) і Пасіка (парк Погулянка); притоки Полтви: потік Ортим, Снопківський, потік з притокою Залізна Вода, Вулецький, Клепарівський та Голосківський. У 1843 році Полтву почали перекривати для площі ім. ерцгерцога Фердинанда д' Есте, тодішнього губернатора Галичини. У жовтні 1900 року на донищеній Полтві відкрито міський Театр опери.

Розростання міста призвело до того, що водозбірна площа перетворилась у збірник промислового, комунально-побутового і просто міського бруду.

Якість води у Полтві визначається не біологічними процесами самозабруднення і самоочищення, як це відбувається у природних водотоках, а виключно кількістю і складом стічних вод, які надходять у річку. Їх обсяг значно перевищує природні водоформуючі можливості річки.

Ми, представники „четвертої хвилі" еміґрації в Америці, охоче підтримали проєкт і відкрили громадський рахунок.

Електронна адреса О. Дзиндри kinolev@idem.org.ua. Сторінка в інтернеті: www.idem.org.ua. Моя електронна адреса: chemerys932@aol.com.

Марія Шунь,
Ню-Йорк

Неукраїнські акценти на українському святі

В останню суботу травня Кривий Ріг відзначав 233-тю річницю від свого народження. Головний його стадіон з цієї нагоди був повен людей. Як говорив Президент України Віктор Ющенко, який рік тому, 14 червня, приїздив сюди з візитою, „це українське місто, яке пам'ятає українську славу, українську історію". Але насправді тут дуже мало українського. Тож міський голова Юрій Любоненко, голова Дніпропетровської обласної адміністрації Віктор Бондар і народний депутат України Олександер Вілкул вітали мешканців „українського міста" ... російською мовою. Над містом диміли труби чужинського акційного товариства „Арселор Мітал Кривий Ріг", а святково вбрані криворіжці терли стільці, щоб не забруднити одяг металюргійною кіптявою. Той бруд в легенях нічим не відмиєш. У одних душа мовчала, в інших – кричала.

Сергій Зінченко,
Кривий Ріг

Українські проблеми – в листах читачів тижневика

Уважно стежать за подіями в Україні **д-р Василь Рождественський** з Вудгевену, Мишиґен, і **Юрій Кравчук** з Вільмінґтону, Делавер. У редакційній пошті постійно є листи від них з думками, зауваженнями, пропозиціями щодо подій в Україні.

Цього тижня д-р В. Рождественський в листі закликає до справжньої оцінки свята – День Перемоги, яке спільно з Росією відзначає Україна. В Росії річниця закінчення в Европі Другої світової війни дає нагоду шовіністам для наклепів і погроз на адресу України, а в Україні усе ще існує поклоніння масовим накопиченням велетенських скульптур в пам'ять перемоги комуністичної диктатури у Східній Европі, появи стіни в Берліні, а в Україні – до непоправних втрат її населення. В іншому листі В. Рождественський пише про поширені в російській мові вислови, які не відповідають своєму змістові. Коли говорять про російську і українську мови – „ето всьо равно", то мають на увазі зневагу до української мови. У ряді країн Европи вживаються дві або більше мов, і усі вони рівнорядні, обов'язкові для державних службовців.

Ю. Кравчук у двох листах застерігає Україну від військової небезпеки з боку Росії, а також заохочує українців до реальної позитивної оцінки здобутків молодої держави. Він нагадує китайську примовку: „Йди повільно, то зайдеш далеко", радячи без поспіху, але наполегливо вирішувати сучасні проблеми.

Про владу в Україні написав **Филип Трач** з Лейквуду, Огайо. Він має ряд критичних закидів на адресу прем'єр-міністра України Юлії Тимошенко, а також критикує прем'єра Росії Володимира Путіна за недоброзичливе наставлення до України.

Євгенія Ковальська з Луїсвилу, Кольорадо, надіслала копію публікації в часописі „Світло" за 1980 рік. Володимир Локоть у статті „Прощай, батьківщино моя" розповів про втечу в 1944 році українського населення на Захід перед наступом Червоної армії. Є. Ковальська пише: „В. Локоть – мій старший брат, який 10 років працював над книгою „Зборівщина", а як закінчив її, то помер".

Сергій Коваленко з Сміли, Черкаська обл., підготував докладну розповідь про життя і творчість письменника Василя Барки (Василя Очерета), з яким добре обізнані читачі „Свободи", Добре, що й в Україні є дослідники, які відкривають її мешканцям раніше невідомі прізвища.

Копію статті „Русини проти українерів", надрукованої 13 квітня в польському квартальнику „Триглав", надіслав **Б. Чахор** з Парлину, Ню-Джерзі. У статті Антоні Комішевського повністю подано промову „русинського" посла до Сейму Михайла Бачинського, який в 1931 році звинувачував українців у підбурюванні „русинів" проти Польщі. У цьому українцям нібито сприяла влада Австро-Угорщини.

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

„Незгасима свічка“ перебувала на Союзівці

Учасники церемонії на Союзівці. *Фото: Рома Лісович.*

КЕРГОНКСОН, Нью-Йорк. – На Союзівці 25 травня відбулася міжнародна акція вшанування пам'яті жертв Голодомору 1932-1933 років в Україні „Незгасима свічка“. Смолоскип пам'яті прибув о 1-ой год. по полудні з недалекого табору Спілки Української Молоді в Еленвілі, де того ж дня відбулось передання вогню молодим поколінням. Доставила смолоскип на Союзівку група молоді з Української православної церкви св. Володимира.

Біля пам'ятника Тарасові Шевченкові смолоскип зустрів президент Українського Народного Союзу Стефан Качарай, який привітав учасників церемонії і виголосив вступне слово про трагедію Голодомору в історії українського народу.

Священик о. Юрій Базилевський в супроводі хору церкви св. Володимира під диригуванням Володимира Бакума відслужив Панахиду в пам'ять жертв Великого Голоду.

Слово мав Заслужений артист України Ростислав Василенко, який 12-річним хлопцем пережив Голодомор в Переяславі, куди його сім'я була вислана з Києва за наказом влади. Р. Василенко залишився сам, коли його мама від голоду захворіла. Рідня забрала хлопчика до іншого міста. Він прочитав вірші Юрія Литвина, Миколи Щербака і Антоніни Листопад з цієї теми.

Міністер-радник Посольства України в США Олександер Александрович говорив про значення світового визнання Голодомору геноцидом українського народу. Він підкреслив, що тепер молоді покоління в Україні відкривають для себе жах трагедії, яку приховувала від людей і світу комуністична влада впродовж десятиліть радянського режиму.

У церемонії брали участь також консул України в Нью-Йорку Андрій Олефіров і віце-консул Богдан Мовчан.

Після закінчення церемонії учасники її переглянули фільм „Голодомор: український геноцид 1932-1933“, який створили Марта Томків і Боб Лі. Переглядові передувало слово касира УНСоюзу Роми Лісович про підтримку документального фільму з боку УНСоюзу. Лідія Крижанівська говорила про те, що Б. Лі на Пропам'ятній службі з вшанування жертв Голодомору в 2006 році в Лос-Анджелесі був зворушений малознаною історією української трагедії.

Б. Лі занотував на інтернет-сторінці фільму (www.holodomorthemovie.com): „Настав час, щоб усі душі трагічно померлих були включені у спільну розповідь їхньої історії. Я вірю, що ми повинні порушити тишу, яка так довго панувала щодо цієї катастрофи українського народу“.

Показ цього 9-хвилинного документального фільму відбувся на Українському кінофестивалі у День пам'яті на Союзівці.

Союзівка календар подій 2008 рік

21 червня – приватна імпреза.

22-29 червня – табір „Пташат“, сесія 1.

23-27 червня – Exploration Day Camp, session 1.

22 червня-3 липня – тенісовий табір.

28-29 червня – УСЦАК, тенісові змагання.

29 червня-12 липня – танцювальний табір ім. Роми Прийми Богачевської.

29 червня-6 липня – табір „Пташат“, сесія 2.

30 червня до 4 липня – Exploration Day camp, session 2.

10 -13 липня – Фестиваль Української Культури.

3 -18 липня – Heritage camp, session 1.

13-19 липня – Discovery/Cultural camp.

20-25 липня – Heritage camp, session 2.

20 -26 липня – спортовий табір „Ч. Січі“, сесія 1.

20 липня-2 серпня – танцювальний табір ім. Роми Прийми Богачевської, сесія 1. Концерт в суботу, 2 серпня.

27 липня-2 серпня – спортовий табір „Ч. Січі“, сесія 2.

27-31 липня – зустріч батьків і адоптованих дітей, табір спонзорований Посольством України.

3 -16 серпня – танцювальний табір ім. Роми Прийми Богачевської, сесія 2.

9 серпня – вибір „Міс Союзівки“.

9 – 16 серпня – Святкування 25-ліття клюбу „Suzie-Q“.

16 серпня – Концерт учасників 2-ої сесії танцювального табору ім. Роми Прийми Богачевської.

17-23 серпня Joseph's School of Dance, табір клясичних танців.

25 серпня -1 вересня – святкування Дня Праці на Союзівці.

Нові члени УНСоюзу

Британі та Ґрейс Марк, доні Джуліяни та Михайла Марків з Амгерст у штаті Нью-Йорк, – нові члени 360-го Відділу УНСоюзу. Своїх внучок забезпечили бабуся Надія та дідусь Фред Марки.

Тут має бути фотографія Вашої дитини – нового члена УНСоюзу

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Ветерани вшанували пам'ять побратимів

Під час церемонії біля пам'ятника ветеранам.

ЮНІОН, Ню-Джерзі. – В неділю, 25 травня, члени 6-ої станиці Американсько-українських ветеранів (УАВ) зібралися біля пам'ятника ветеранам на цвинтарі „Голівуд Меморіял Парк", щоб віддати честь і шану своїм побратимам, які відійшли у засвіти.

В традиційній програмі був звіт про День пам'яті, посвяту і жертви молодих громадян США у боротьбі за свою країну і демократію в світі. Було проголошено всі імена, які вирізьблені на пам'ятнику – 45 прізвищ.

Після молитви прозвучала мелодія „Ніч вже йде", виконана на сурмі, і пісня „Боже, благослови Америку".

Опісля учасники церемонії зібралися у ресторані на полуденок. Вони згадували пригоди часів Другої світової війни. Таке відзначення Дня пам'яті відбувається від 1946 року.

Тепер ветерани 6-ої Станиці УАВ збирають гроші на будову спільного пам'ятника ветеранам, який постане на цвинтарі св. Андрія в Бавнд-Бруку, Ню-Джерзі.

Божена Ольшанівська

В УВУ почався літній семестр

МЮНХЕН, Німеччина. – В Українському Вільному Університеті продовжує тривати літній семестр академічного 2007-2008 року. У попередньому семестрі навчання в УВУ успішно завершили 15 студентів та восьмеро докторів наук.

Навчальний процес літнього семестру розпочався в УВУ 5 травня, а його відкриття відбулося в контексті відзначення „Дня Европи". З цієї нагоди студентський та викладацький склад УВУ, численні гості, дипломати та політики мали змогу послухати доповідь „Европа та християнство: до джерел успішної моделі", яку виголосив д-р Губертус Десльох, довголітній директор Баварського представництва при Европейському союзі.

Літній семестр в УВУ побудований так само, як і зимовий – за принципом двох навчальних бльоків, кожен з яких триває шість тижнів. На даний час з абсолютного числа студентів на усіх трьох факультетах є 38 відс. нових зголошень на маґістерську і докторську програми.

Нові зарахування проведено також серед науково-педагогічного складу. На професора-гостя УВУ цього року номіновано д-ра К. Дженсена (Канада), а до числа викладачів зараховано кандидата економічних наук Тетяну Пархоменко, д-ра Юлію Телецьку та кандидата філологічних наук Романа Яремка. Під сучасну пору в університеті запропоновано 23 навчальні курси, які викладаються на міждисциплінарному рівні викладачами з п'ятьох країн світу.

У зимовому семестрі 2007-2008 навчального року почали діяти нові правила навчання в УВУ. Університет остаточно перейшов на систему Болонського процесу.

На погляд проф. д-ра Івана Мигула, нового ректора УВУ, „попередники, професори Альберт Кіпа і Леонід Рудницький, створили під час своїх каденцій солідні засади для майбутнього університету, що надзвичайно полегшує сьогодні запровадження в дію реформ, які покликані завершити до 2010 року Европейський вищий навчальний простір".

Сьогодні УВУ здійснює ще один історичний крок – освоює нові приміщення, які відповідатимуть сучасним вимогам. У цьому зв'язку Сенат УВУ висловив свою подяку Товариству св. Софії у Римі, яке прийняло позитивне рішення, та Фундації УВУ у США, яка допомагає подолати важкий шлях між двома відмінними моделями фінансування університету, надає щедрі стипендії найкращим студентам УВУ.

Сенат університету переконаний, що наступний академічний 2008-2009 рік, який розпочнеться 1 жовтня, буде останнім перехідним етапом на шляху до подальшого служіння українській науці.

Пресове бюро УВУ

Відбувся Злет Юнацтва Спілки Української молоді

Владика Іван Бура і о. Богдан Данило під час Панахиди.

Вічний вогонь перед Пам'ятником Героїв.

ЕЛЕНВІЛ, Ню-Йорк. – В суботу й неділю, 24-25 травня, на Оселі Спілки Української молоді (СУМ) відбувся 49-ий Злет Юнацтва Відділів СУМ Східнього узбережжя.

В неділю вранці з нагоди прибуття смолоскипу – „Незгасимої свічки" відбулося відзначення 75-річчя Голодомору 1932-1933 років в Україні. Владика Іван Бура, Єпископ-помічник Філядельфійської Архиєпархії, закінчивши Службу Божу, разом з о. Богданом Данилом відправили Панахиду за жертви Голодомору-геноциду. Після Панахиди Богдан Гаргай, голова Крайової управи СУМ в Америці, відкрив програму і привітав вихованця СУМ Владику І. Буру, Олександра Александровича, радника Посольства України до США, Андрія Олефірова і Богдана Мовчана, консула і віце-консула Генерального консульства України в Ню-Йорку.

Б. Гаргай представив свідків Голодомору Ніну Ковбаснюк і Ростислава Василенка, які висловили свої зворушливі свідчення про Голодомор. О. Александрович передав вітання від Посла України до США д-ра Олега Шамшура.

Представники України запалили смолоскип і передали його свідкам Голодомору, а ті передали його кількам поколінням сумівців, які запалили вічний смолоскип перед Пам'ятником Героїв.

Першуни минулорічного злету поклали біля вічного смолоскипу вінок в пошані жертвам Голодомору.

Цього року участь в злеті брало Юнацтва СУМ з осередків Ню-Йорку, Йонкерсу, Бінгамтону, Гошену (Ню-Йорк), Пасейку, Джерзі-Сиuті, Ірвінґтону, Випані (Ню-Джерзі), Філядельфії (Пенсильванія), Балтимору (Мериленд), Гартфорду (Конектиакт) і Клівленду (Огайо). Загалом на злеті було 288 осіб.

Протягом двох днів учасники брали участь у конкурсах знання, слова, роїв, мистецьких виступах, змаганнях з легкої атлетики, відбиванки і копаного м'яча.

В суботу увечорі для юнацтва влаштовано частування і товариську вечірку. В неділю вранці відбувся перегляд одностроїв. За найкращий вигляд перше місце присуджено відділові СУМ з Клівленду.

В неділю увечорі команда злету вручила нагороди змагунам і трофеї мистецьким одиницям і дружинам, які змагалися в конкурсі мистецтва.

Переможницею в Старшому юнацтві стала Христя Уздейчук, а в Молодшому юнацтві – Павло Добушняк, обоє з Відділу СУМ в Гартфорді.

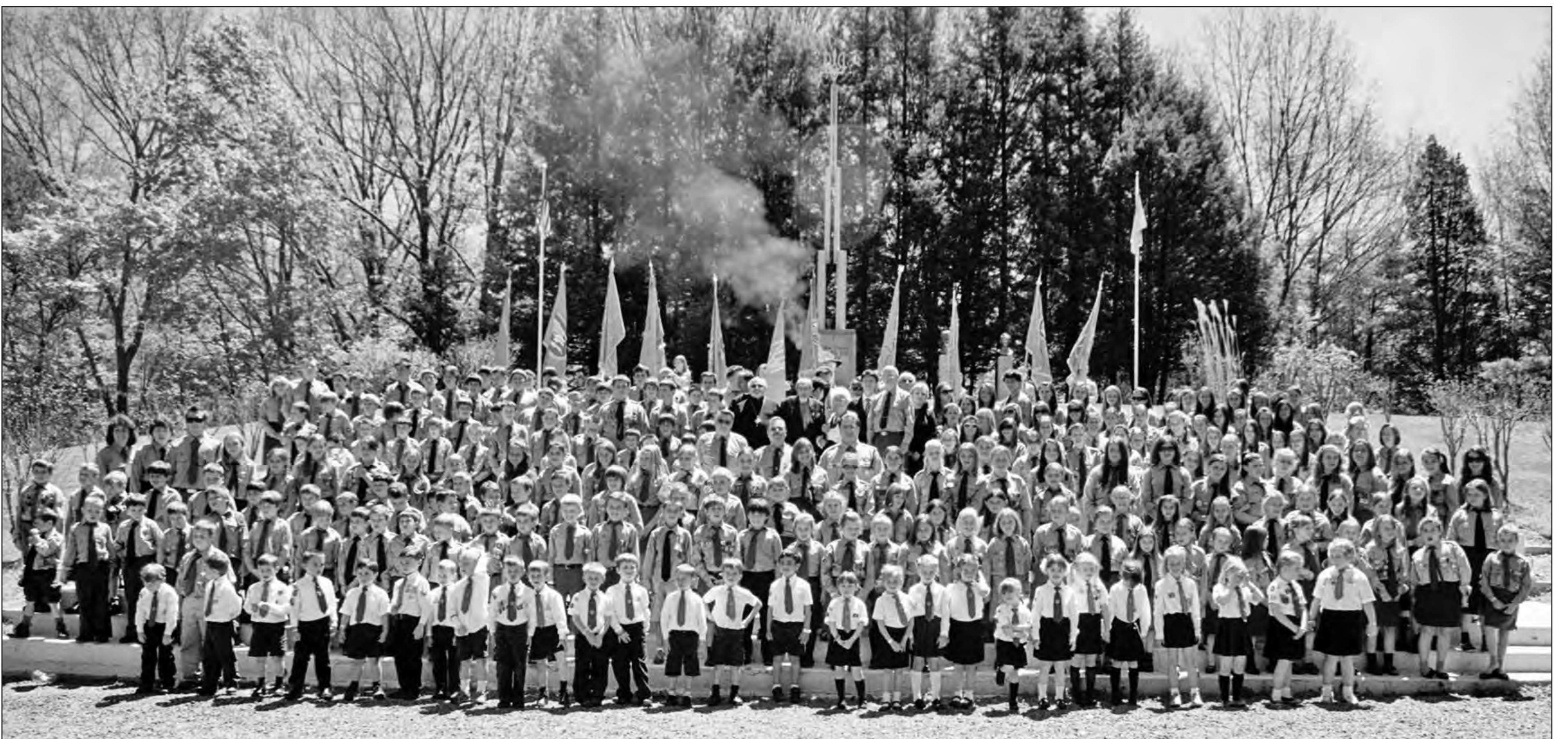
Найбільше точок у Злеті здобув Відділ СУМ з Ірвінґтону. Відділ Джерзі-Сиuті посів друге місце, а Відділ з Філядельфії – третє.

В Команді злету були Михайло Козюпа – комендант і Тома Пиз – бунчужний.

Орест Козіцький

Учасники злету під час бігу.

Учасники злету біля вічного вогню, запаленого від „Незгасимої свічки".

На засіданні НТШ – про українську літературу

ТОРОНТО. – „Де пролягає межа між українською радянською літературою і літературою незалежної України?" – такою була тема доповіді, виголошеної 23 травня на черговому засіданні Наукового Товариства ім. Шевченка.

Доповідач – д-р Марко-Роберт Стех, авторитетний літературознавець, талановитий письменник, активний ініціятор та учасник різноманітних творчих проєктів, автор художнього роману „Голос" та численних літературознавчих розвідок, серед яких особливо виділяється його блискуче видання творів Ігоря Костецького. Він свого часу заснував Український авангардний театр, був співзасновником журналу „Термінус", а також брав участь у створенні фільмів „Кисневий голод" (режисер Андрій Дончик) та „Лебедине озеро. Зона." (режисер Юрій Іллєнко).

М. Стех працює в Канадському інституті українських студій (КІУС) як виконавчий директор Видавництва КІУС, „Енциклопедії України в Інтернеті" та англомовного видання „Історії України" Михайла Грушевського. З минулого року д-р М. Стех почав викладати українську літературу в Університеті Йорк в Торонто.

Отже, де ж пролягає межа між українською радянською літературою та літературою незалежної України? Чи, як вважають деякі українські літературознавці, до останньої треба автоматично залучити всю літературу, що з'явилася після референдуму 1 грудня 1991року?

На думку доповідача, це далеко не так просто. Психологічні зміни у ментальності окремої особи і в колективній свідомості нації не стаються раптово: переконливим доказом цього є творчість письменників-коньюктурників, що протягом десятиліть оспівували блискучі здобутки соціялізму та радянської влади, а після референдуму з тим самим ентузіязмом та тими ж самими словами кинулись прославляти національні визвольні змагання.

Так само, вважає дослідник, і література радянської доби – це явище багатошарове і різностильове; воно включає не лише офіційне мистецтво, писане за рецептами соціялістичного реалізму, але також творчість дисидентів (з такими видатними персонами, як Василь Стус), і письменство свідомо аполітичного підпілля (яскраві представники цього напрямку – Василь Голобородько та Микола Воробйов).

Таким чином, проблема розмежування старого і нового в українській літературі видається надзвичайно складною і потребує не одного, а багатьох досліджень. Тому дану доповідь, наголосив М. Стех, треба сприймати власне як одну з таких перших спроб.

За вихідну точку своїх міркувань дослідник обрав наступну тезу: колективна свідомість народу (вагомою складовою якої є національна традиція) знаходить відображення у збірній спадщині його творчих індивідуумів. Особливо, в часи різких зламів, на переломах історії та культурної еволюції нації, твори її представників – художників, письменників, мислителів – відбивають, як правило, процеси переоцінки та переосмислення національної культурної та соціополітичної ідентичности.

У пошуках „символів-знаків", що виявляли б зазначені процеси кризи та народження нового колективного „я" нації, М. Стех звертається до праці Карла Юнга „Символи трансформації". До найважливіших архетипних зразків, досліджуваних видатних психоаналітиком та культурологом початку минулого століття, належить мотив смерти та воскресіння.

Цей мотив знайшов втілення у багатьох мітах найрізноманітніших культурних традицій. На думку М. Стеха, далеко не випадковим є те, що даний мотив смерти та воскресіння, так само, як і інші символи трансформації, з'являються із симптоматичною частотою в українській літературі 1990-их років.

Саме протягом цього десятиліття, в результаті кардинальних змін, спричинених розпадом Радянського Союзу з його тоталітарною і репресивною (а водночас стабільною та звичною) соціополітичною системою, та виникненням незалежної Української держави, починається процес рішучого переосмислення та переоцінки української національної ідентичности в цілому та ідентичностей окремих українців зокрема.

За матеріял конкретної літературної аналізи вищеозначених процесів дослідник обрав чотири романи українських письменників різних поколінь, написані в середині 1990-их років, що виявляють складність „зсуву ідентичности" та зростаючу болісність досвіду українців на шляху формування їхнього нового пост-радянського самоусвідомлення.

Доповідач д-р Марко Роберт Стех.

Це роман Юрія Андруховича „Перверзія", і роман „Око прірви" видатного українського прозаїка старшого покоління Валерія Шевчука, два експериментальні літературні тексти представників нового покоління українського письменництва – „Воццек" Юрія Іздрика та „Не – Ми" Юрка Гудзя. Власне, ці твори засвідчують, що автентичні фундаментальні зміни як у індивідуальному, так і в колективному сенсі ідентичности таки насправді відбулися в Україні в середині 1990-их років.

Ці твори певною мірою надихнули два важливі напрями у сучасній українській прозі вже XXI ст.: представники одного, продовжуючи мовні експерименти Ю. Іздрика, шукають свій власний неповторний „голос" шляхом асиміляції та трансформації европейських моделей; представники іншого, відштовхуючись від пронизаної фолкльорними мотивами поетичної прози Ю. Гудзя, формують нову ідентичність нації, оживлюючи багаті джерела української національної традиції.

Доповідь д-ра М. Стеха не лише викликала велике зацікавлення слухачів, а й спричинила досить бурхливу та гарячу дискусію щодо оцінки окремих авторів та їх творів. Це ще раз засвідчило, що, з одного боку, в особі М. Стеха літературознавство в Канаді має глибокого і оригінального мислителя, а з іншого, – що українська література сьогодні є явище живе, динамічне та напрочуд цікаве, котре не залишає байдужим сучасних читачів.

Д-р Дагмара Турчин-Дувірак

Коментар: український місяць в американській бібліотеці

СИРАКЮЗИ, Ню-Йорк. – Філія місцевої публічної бібліотеки „Газард" присвятила квітень Україні. Сиракюзький 38-ий Відділ Союзу Українок Америки (який очолює Діді Бутенко) заохочував публіку відвідати влаштовану ним виставку з нагоди 75-ої річниці Голодомору-геноциду в Україні.

На виставці, між іншим, демонструвались великі світлини про трагедію України 1932-1933 років, які союзянки позичили з Українського Національного Музею в Чикаґо. Крім того, організатори запрошували публіку оглянути фільми „Жнива розпачу" та „Між Гітлером і Сталіном", що демонструвались в останню суботу квітня.

Відвідувачі бібліотеки помітили, що на виставці було набагато більше інформації про Україну, як про це повідомлялось у скромних англомовних летючках.

Над головним бюром у вестибюлі бібліотеки висів національний прапор України, обведений чорною стрічкою – знаком жалоби та смутку з приводу замучених голодом 7-10 млн. українців. Ця трагедія Українського народу була задокументована на виставці світлинами жертв більшовицького божевілля, спрямованого на знищення українських селян, бо, як сказав кремлівський комісар закордонних справ Максим Литвинов, „харчі – це зброя".

Пограбувавши всі харчі, більшовики залишили українських селян на певну смерть від голоду. Нічого дивного, що тоді кожного дня гинуло 25,000 українців. Як сміють тепер Путіни, Солженіцини та провідники Російської Православної Церкви заперечувати влаштований Москвою геноцид в Україні?

Досліджуючи голодомор 1932-1933 років в Україні, Конґрес США в 1988 році прийшов до правильного висновку, що Йосиф Сталін і його прибічники навмисне влаштували геноцид проти українців. Про це та інше розповідали гарно оформлені в Чикаґо летючки Фундації Українського Голодомору під назвою: „Ukraine's Genocide Famine 1932-1933", які могли брати на пам'ятку відвідувачі виставки.

Крім того, на окремих поличках виставлено всяку літературу про Голодомор і з фондів бібліотеки, і з приватних збірок організаторів виставки. На інших полицях було кількадесят книжок з українською тематикою, переважно англомовних.

На іншій стіні союзянки влаштували гарну виставку народного мистецтва України. Було приємно на все подивитись. Тиждень перед тим писанкарка Анна Перун демонструвала в бібліотеці писання писанок.

Всі аспекти виставки творили оде ціле, підкреслюючи великий злочин російського радянського режиму в Україні. Завершенням і вдалим доповненням основної теми виставки були названі вище фільми, що їх союзянки демонстрували безкоштовно.

Про українську активність у бібліотеці повідомляла управа бібліотеки на стінних оголошеннях. Це гарно, але це лише для внутрішнього вжитку.

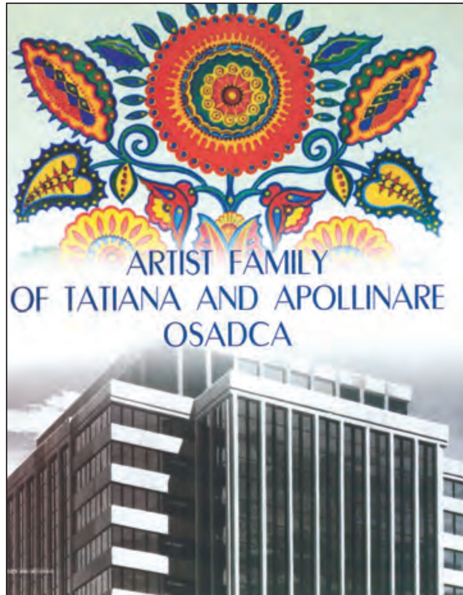
Підсумовуючи побачене, годиться сказати, що проєкт відзначення 75-ліття Голодоморугеноциду був добре здійснений. На це членки СУА напевно витратили чимало часу і праці, щоб усе було якнайкраще. Одначе, виставку відвідало небагато наших громадян, а на фільмі „Між Гітлером і Сталіном" було всього 12 осіб. Виставка була інформаційна, тож була нагода показати її також всім учням Школи українознавства ім. Лесі Українки. Враження таке, що одні знають усе, тож для них там нічого нового, а інші не знають і не хочуть знати.

На жаль, у місцевій американській пресі не було жодної статті, не було навіть згадки про виставку, бо організатори ані не повідомили редакції газет, ані не запросили репортерів, ані самі не надіслали редакціям відповідних матеріялів. Тяжко це зрозуміти, якщо ми хочемо глибше ознайомити американців з українською трагедією. Отож у майбутньому не треба забувати про важливість реклями в кожній загальногромадській акції.

Микола Дупляк

Цей альбом – найкращий пам'ятник Осадцам в Україні

Суперобкладинка альбому про життя і творчість Осадцих.

Постійна дописувачка „Свободи" Заслужений діяч культури України Святослава Ґой-Стром з Ґлен-Спею, Ню-Йорк, подарувала до бібліотеки тижневика альбом „Мистецька родина Тетяни і Аполінарія Осадців", який випустило львівське видавництво „Манускрипт-Львів" у 2006 році.

Упорядник Надія Волинець розпочала альбом розповіддю про цю незвичайну родину, яка залишила слід численними мистецькими та архітектурними здобутками і пам'яттю про щедру доброчинність. Альбом поділено на дві частини – „Райський сад" Тетяни Осадци" і „Диво таланту Аполінарія Осадци", котрі усе ж неподільні між собою, тому що йдеться про подружжя завжди єдине і цільне в творчості.

Про Осадців розповідають в альбомі корифеї українського письменства Василь Барка, Леонід Полтава, Микола Сингаївський, ветеран журналістики Ольга Куьмович, знавці українського мистецтва Олександра Мудра, Святослава Ященко, Віра Стецько, Валентина Рубан, Ярослава Мазурак, шанувальники творчости Осадців Ігор Ліховий, Галина Винник, Ольга Чорна, Олена і Петро Когути з України, Володимир Савчак з Австралії, Стефа Гнатенко з США. Хвилюючим є розділ „Продовження в спадкоємцях" про талановитих дітей і внуків Осадцих.

Але справжнім скарбом альбому є числені світлини з родинної хроніки, а також репродукції живописних творів обох митців і архітектурної спадщини А. Осадци.

Т. Осадца почала малювати в Америці у 1959 році і досить швидко здобула визнання, мала численні виставки. Її чоловік у 1949 році, коли прибув до США, не знав англійської мови, не мав також коштів на влаштування життя. Але знайшов працю у майстерні архітектора Юліяна Ястремського і далі вже пішов власним шляхом.

Серед його будов – численні будівлі університету в штаті Індіяна, громадські споруди в Рочестері (Ню-Йорк), Вустері (Масачусетс), українські церкви в Ню-Йорку, Ютиці, Ґлен-Спеї, Бінгамптоні, Гамстонбурзі, Асторії, (Ню-Йорк), Гартфорді (Конектикат), Пасейку (Ню-Джерзі) , Філядельфії (Пенсильванія).

Т. Осадца померла 8 квітня цього року. Чоловіка віна пережила на десять років. Вони встигли зробити для незалежної України багато добра. Поява цього альбому стане найкращим пам'ятником Осадцим в Україні, бо тепер тисячі дізнаються про творчість і добрі справи подружжя закордонних українців.

Л. Хм.

Адреса видавництва: вул. Енергетична, 22/10, Львів, 79000 Ukraine. Тел.: (380-322) 703-280.

Тетяна Осадца

Тетяна Осадца. „Пава".

Аполінарій Осадца, Юліян Ястремський. Будинок Українського Народного Союзу в Джерзі-Сіті, Ню-Джерзі.

Тетяна Осадца. „Квітковий орнамент".

ФІЛАТЕЛІЯ

Нові поштові марки України

Випуск поштових марок у 2008 році видавництво „Марка України" почало з серії „Знаки Зодіяку", на яких Наталя Андрійченко і Лариса Мельник показали у жартівливій народній формі 12 знаків Зодіяку з написами Євгенії Гапчинської „Я Рибка золота", „Я найточніші Терези", „Я справжній живий Лев, ррр...", „Не знаю чому, але я просто Скорпіон", „Я справжня Дівочка", „Я Водолійчик", „Я Овен маленький", „Я влучний Стрілець", „Я Рачок", „Я Тілець", „Ми близнюки", „А я Козерожик!".

До 200-річчя від дня народження Миколи Гоголя випущено зчіпку з двох марок, на яких відтворено портрет письменника і сцену з повісті „Тарас Бульба".

Дві марки у зчіпці серії „Европа" присвячені листуванню через пошту. Автор Володимир Таран.

З нагоди наступної XXIX Літньої Олімпіяди-2008 художники Володимир Таран і Олександер Сталмокас створили квартбльок, об'єднаний двічі в одному аркуші. В газеті вміщено його верхню частину.

Аркуш марок „Годинник коминковий середини XIX ст., Франція" створила Світлана Бондар. В аркуші дев'ять марок і тексти: „Годинники з колекції Музею етнографії та художнього промислу у Львові", „Скарби музеїв України", „Музейна колекція годинників – найбільша і найцінніша в Україні. Близько 450 експонатів репрезентують різні країни, епохи, стилі, майстрів".

У липні буде випущено марки до 90-річчя поштової марки Української держави, з історії будування льокомотивів, бльоки „Коти", „Собаки" (продовження серії), поштовий бльок „Кримський природний заповідник".

У червні відбулися спеціяльні погашення марок „Луганська область. 70 років", „Антоній Мальчевський. 1793-1826" (Дубно, Рівненська обл.), „Севастополь. 225 років".

З питань придбання марок можна звернутися у видавництво на адресу: Хрещатик, 22, Київ 01001 Ukraine.

Л. Хм.

УКРАЇНА І СВІТ

Гості з Могилянської академії мали цікаві зустрічі у США

В Генеральному консульстві України в Чикаго. Президент Фундації „Спадщина" Банку „Певність" д-р Юліян Куляс, д-р Дмитро Штогрин, президент Національного Університету „Києво-Могилянська академія" д-р Сергій Квіт, голова ради директорів Фундації „Спадщина" Банку „Певність" д-р Павло Надзікевич.

ЧИКАҐО, ПАРМА, ЛОС-АНДЖЕЛЕС.– У квітні-травні цього року президент Національного університету „Києво-Могилянська академія" Сергій Квіт та віце-президент з економіки та фінансів Людмила Дяченко відвідали США і мали зустрічі з українськими громадами в Пармі, Огайо, Лос-Анджелесі та Чикаґо. Д-р С. Квіт також побував на конференції у Вашінґтоні з питань ґльобалізації вищої освіти, де були представники багатьох університетів з усього світу. Києво-Могилянська академія представляла Україну. В Ню-Йорку д-р С. Квіт мав зустрічі в Колюмбійському університеті.

Ця візита була організована Києво-Могилянською фундацією Америки – установою, створеною для допомоги академії і взагалі для розвитку вищої освіти в Україні. Президент Фундації Марта Фаріон під час зустрічей підкреслювала, що „обидва аспекти є дуже важливими, вони дають змогу впровадити академічний та науковий світ України в контакти з найкращими університетами Америки. Якраз ми активно допомагаємо у встановленні таких контактів, пошуках ґрантів, в буденних та адміністративних потребах. Фундація та академія безмежно вдячні українським організаціям та меценатам, які роками жертвенно підтримують славну Могилянку".

Дуже важливим аспектом є формування так званих ендавментів. Це фонди, з яких можна черпати відсотки на певні цілі, наприклад – на професорські ґранти, стипендійні фонди, відновлення та побудову приміщень академії, розвиток факультетів. Певна річ, суми грошей, які передаються на академію через Фундацію, можна відтягнути від оподаткування.

В Чикаго зустріч з громадою відбулась в приміщенні Українсько-Американської Федеральної кредитної спілки „Самопоміч". Обидві інституції зближує ідея об'єднання українців в ім'я збереження і розвитку нашої національної культури. Приємно було бачити в залі людей з „четвертої хвилі" еміґрації. Вони також готові підтримувати університет і хочуть, щоб їхні діти йшли здобувати вищу освіту саме в Могилянку.

В Чикаґо відбулася також низка цікавих зустрічей та дискусій, а саме з президентом Northwestern University, з деканом факультету журналістики Medill School of Journalism та з директором Наукової бібліотеки Northwestern University, було укладено домовленості про спільні програми.

Також відбулася зустріч в Генеральному консульстві України в Чикаго, де Генеральний консул Василь Корзаченко тепло прийняв гостей з Могилянки. Під час зустрічі президент академії мав змогу обмінятись думками з головою Чикаґського Відділу УККА Павлом Бандрівським, з представниками Фундації „Спадщина" д-ром Юліяном Кулясом та д-ром Павлом Надзікевичем, з організатором славнозвісних конференцій україністики в Ілинойському університеті та колишнім науковим керівником доктора Сергія Квіта – професором Дмитром Штогриним та його дружиною. Під час зустрічі Ю. Куляс передав від Фундації „Спадщина" чек на суму 25,000 дол. для академічних програм НаУКМА.

В кожному місті активісти віддано допомагали в організуванні зустрічей. В Пармі, Огайо – це голова Українських злучених організацій Василь Ліщинецький, Маруся та Джері Флин, Роман Квіт та багато інших. В Лос-Анджелесі – голова Українського культурного осередку Богдан Шпак, редактор бюлетеня „Вісті" Христина Герцик, Марія Біла, Тарас Козбур та ін. В Чикаґо – керівники „Самопомічі", які не лише надали приміщення для проведення зустрічі, але і дали на розвиток академії 5,000 дол.

Ганна Трегуб,
Оксана Ханас

Зустріч з меценатами в залі церкви Різдва Пресвятої Богородиці в Лос-Анджелесі: Оксана Козбур, Марія Біла, Роман Кульчицький, Марта Турчин, віце- президент з фінансів Національного університету „Києво-Могилянська академія" Людмила Дяченко, президент НаУКМА Сергій Квіт, Тарас Козбур.

Під час зустрічі в Пармі: Маруся Квіт-Флин, віце-президент з фінансів Національного університету „Києво Могилянська академія" Людмила Дяченко, президент Національного університету „Києво-Могилянська академія" д-р Сергій Квіт, члени Українських Злучених Організацій Огайо Марія Федків та Василь Ільчишин, Роман Квіт, президент Києво-Могилянської Фундації Америки Марта Фаріон, Технічний директор Українських Злучених Організацій Огайо Джері Флин, президент Українських Злучених Організацій Огайо Василь Ліщинецький.

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Д-р Адріян Бриттан – новий дириґент Капелі бандуристів

Анатолій Мурга,
президент капелі

КЛІВЛЕНД, Огайо. – 31 травня на спеціяльних зборах Українська капеля бандуристів вибрала д-ра Адріяна Бриттана на позицію музичного керівника. Унікальне завдання Капелі – плекати і ширити мистецтво гри на бандурі. Це включає вишкіл і координацію діяльности всіх бандуристів на території Америки, а також популяризацію української пісні перед міжнародною публікою.

Від заснування в 1918 році Капелею провадили видатні дириґенти Григорій Китастий, Володимир Божик, Іван Задорожний, Володимир Колесник і Олег Махлай. В листопаді 2007 року О. Махлай повідомив, що залишить посаду дириґента. Протягом шести місяців спеціяльний комітет шукав кандидатів на дириґента в США, Канаді і Україні. Члени комітету провели інтерв'ю з фіналістами у різних містах, оцінюючи кандидатів. Врешті вибрані дириґенти були запрошені провадити проби з Капелею. Усі капеляни виповнили детальні оцінки кандидатів.

Голова комітету Ігор Кушнір заявив: „Пошук виявив ряд висококваліфікованих кандидатів. На нашу думку, д-р А. Бриттан найкраще відповідав нашим потребам, але остаточне рішення приймало ціле членство Капелі. Він став новим музичним керівником, тільки коли дві третини капелян проголосували за нього".

Д-р Адріян Бриттан

Після виборів новий дириґент А. Бриттан зазначив: „Музика відкриває двері у світ, і значення Капелі сягає далеко поза межі розважальних концертів. Подумаймо, який великий вплив цьогорічні виступи Нюйоркської філармонії мали і будуть мати в Північній Кореї і в світовій політиці. Золота нагода перед Капелею – здобути нову публіку і нових приятелів поза українською громадою".

А. Бриттан реґулярно виступає з оперними театрами і симфонічними оркестрами в Америці, Европі і Азії. Від 1993 року дириґує в операх і філярмоніях у Львові, Харкові і Дніпропетровську. 2005 року отримав у нагороду стипендію Фулбрайта, щоб працювати в різних містах України з професійними ансамблями і музичними академіями. Створив переклади українською мовою опер Вольфґанґа Моцарта і Джакомо Пучіні для перших професійних вистав в Україні. Тепер готує клавір-партитуру цих перекладів для видання в Україні.

А. Бриттан пояснив: „Фолькльорна музика чимраз більше популярна на концертах і на телебаченні, і в медії. Усі, незалежно від національности, можуть відчути і оцінити багатство і емоційність української пісні. І скількох світових композиторів знаходили надхнення в українських

(Закінчення на стор. 21)

Бандуристи капелі.

27 липня: учительський семінар відбудеться на Союзівці

Шкільна рада при УККА повідомляє, що учительський семінар відбудеться цього року 27 липня-9 серпня на Союзівці. Учителі суботніх шкіл можуть зголошуватися до своїх директорів або безпосередньо до Шкільної ради на адресу: Educational Council, P. O. Box 391, Cooper Station, New York, NY 10276. Тел.: (212) 477-1200.

Це вже 24-ий семінар, де вчителі мають змогу поглибити свої знання з українських дисциплін, побачити нові методологічні підходи та обмінятися досвідом праці з своїми колегами.

Місця на семінарі обмаль, тому просимо зацікавлених не зволікати з реєстрацією.

Шкільна рада

Компанія „MoneyGram“ пропонує знижені тарифи на грошові перекази

МІНЕАПОЛІС, Мінесота. – „Чим більше Ви переказуєте, тим більше заощаджуєте!“ – це переваги нової програми „MoneyGram RewardsSM“, яку компанія запровадила для своїх клієнтів з США в 2008 році. Нова програма передбачає знижки до 10 відс. для клієнтів, які найчастіше користуються послугами системи грошових переказів „MoneyGram“, а також надсилання електронних повідомлень про отримання коштів після того, як грошовий переказ буде отримано особою, для якої він призначався.

Починаючи з третього грошового переказу, зробленого протягом календарного року, клієнти програми „MoneyGram Rewards“ при здійсненні переказу отримуватимуть 5 відс. знижку. Якщо клієнт переказав кошти шість або більше разів протягом календарного року, знижка при здійсненні кожного грошового переказу збільшується до 10 відс.

Частиною нової програми є сторінка самообслуговування в Інтернеті – http://www.mymoneygram.com, де споживачі можуть дізнатися про свої знижки, змінити особисту інформацію та зареєструватися для отримання електронного повідомлення про отримання коштів.

„Споживачам дуже важливо знати, що гроші надійшли за призначенням, – розповів Брент Картер, управитель програми льояльности „MoneyGram“. – Наші клієнти висловили своє бажання про таку послугу, бо переказ не можна вважати здійсненим, доти не буде відомо, що родина отримала переказані кошти“.

Ця програма зручна ще й тому, що картка учасника програми „MoneyGram Rewards“ скорочує час на виконання переказу, адже інформація про клієнтів програми автоматично відображається кожного разу, коли вони переказують кошти. Отже, їм не потрібно заповнювати бланки.

Програму „MoneyGram Rewards“ запроваджено замість програми „MoneySaver“, що діяла раніше. Усі учасники минулої програми автоматично стають учасниками нової і можуть продовжувати користуватися картками „MoneySaver“ до отримання картки учасника програми „MoneyGram Rewards“.

Щоб замовити картку чи приєднатися до програми, завітайте до будь-якого пункту обслуговування компанії „MoneyGram“, відвідайте сторінку в Інтернеті за адресою http://www.mymoneygram.com або зателефонуйте на число: (800) MoneyGram. Участь у програмі „MoneyGram Rewards“ безкоштовна.

„MoneyGram International, Inc.“ – це одна з провідних компаній, яка надає послуги з переказування грошей. Послуги, що надаються компанією, включають міжнародні грошові перекази і рішення з обробки платежів для фінансових установ та індивідуальних клієнтів.

Наталія Темникова

Д-р Адріян Бриттан...

(Закінчення зі стор. 17)

мелодіях! Наше завдання: здобути ширше визнання у світовій медії, створити майбутню публіку серед студентства і виховати нове покоління бандуристів. В цей самий час потрібно довести музичну невичерпність бандури і включити до концертів інтернаціональний репертуар. У цілім світі є понад 20 мільйонів скрипалів, але тільки пару тисяч бандуристів. Як чудово, що молодий японець з Едмонтону прекрасно вивчив гру на бандурі на нашій „Кобзарській Січі" в Пенсильванії!

Вирішальним буде професійне сценічне оформлення наших концертів на взірець групи „Riverdance" і оркестри Андре Рю. Бандура – чарівний інструмент, котрий переносить глядачів в таємниче минуле. Ці пережиття треба візуально підкреслити: світлом, візуальними та іншими технологічними методами.

Капеля – унікальна організація. Кожний попередній диригент вклав свій особистий внесок у її розвиток. Я вдячний за допомогу її керівникові Олегові Махлаєві. З великою охотою починаю свою працю з капелянами".

Нагороджена Національною премією ім. Тараса Шевченка Капеля завершила міжнародне турне в Північній Америці, Европі і Україні. Кожного літа Капеля провадить для молоді і старших науковий табір „Кобзарська Січ" в Емплентоні, Пенсильванія. Дальші інформації є на сторінці Інтернету: www.bandura.org.

Василь Болонка був щирим приятелем „Свободи"

Василь Болонка помер 3 березня, залишивши в журбі дружину Марію і сина Андрія з родиною. Він був щирим приятелем „Свободи" впродовж ряду років. Ця щирість виявилася в численних листах, а також у постійній фінансовій підтримці тижневика.

6 лютого 2004 року газета надрукувала його спомин про дитячі роки „Заповіт діда Якова: „Розповісти...". Гіркий спомин... В. Болонка походив з невеликого села Аврамівки, яке тепер стало передмістям теж невеликого районного містечка Монастирища на Черкащині. Коли він був ще хлопчиком, стався Великий голод. Усі померли. Хлопчик теж помирав з голоду у ямі біля шляху, але побачили його двоє дівчат, з яких одна була дочкою директора цукроварні, а друга – служницею в цій родині.

Дівчата перетягли помираючого у хлів біля свого дому і почали носити йому їжу. Поволі хлопець повернувся до життя, і про нього треба було сказати батькові, директорові. Той влаштував малого в дитячий притулок, де він і ріс до часу, аж міг вже вчитися професії. Задля цього В. Болонка поїхав до Києва, але почалася війна і учнів вивезли до Маріюполя, а звідти, вже німці, вивезли його на Захід, до примусової праці. Так В. Болонка опинився у воєнній Европі. Там зустрів Марію, дівчину з Летичева.

Ця розповідь про нелегке життя була єдиною його публікацією у „Свободі". Щоправда, пізніше я написав про його сина, заохочений розповіддю батька про нього.

В.Болонка писав: „Колись О-КА писала в „Свободі", що кожна мама вважає своїх дітей за геніїв. Наш син – не геній, але добрий українець, довголітній член УНСоюзу (231-ий відділ), куди його покійний Василь Пастушок, мій сусід, записав. Андрій добре володіє українською мовою, читав вірші на українських святах. Він народився 20 грудня 1967 року в Честері, англійської мови не знав, аж доки не став бавитися з американськими дітьми, бо у нас в хаті вживалася тільки українська мова. Після школи він поїхав на Фльориду, закінчив університет і академію поліції, займає відповідальну посаду в поліції. З дружиною мають дочку Рейтон, яку ми плянуємо записати до УНСоюзу".

Решта листів теж була про поточні події життя, але з них поставав образ простої української людини з невеликого міста Бутвина в Пенсильванії, яка усе життя працювала для Америки, а також для себе, радіючи, що Америка дає життя тим, хто працює.

„Дорогою з Фльориди заїхав у Потомак до Василька Мейса. Васильків дід, хоч народився в Америці, але добре говорить українською мовою, любить Україну і так виховує свого внука. Він та Василькова мама навчили його української мови. Вдома мене зустріла новина: через океан прийшло до мене в альбомі місто Умань. Це місто було від нас за 40 км, і я мріяв його побачити, але мрія моя не збулася. 70 років минуло і мрія здійснилася".

„Чудової неділі, коли ми приїхали з церкви, то сиділи на веранді і насолоджувалися нашим містом Уманню. За столом був наш земляк Янковий. Він хвалився, що його батько приїхав з Київської губернії, де жив біля Умані. Він так уважно роздивлявся альбом, що не почув, як його дружина кликала на сніданок, а в мене серце раділо за свого земляка. З тієї книжки повіяло до нас Україною, тими зеленими вербами, що й у нас над річкою росли. Коли поїдете в Україну, то передайте привіт від мене містечку Цибулеву, Монастирищу, Христинівці та любій нашій Умані, що живуть у вільній вже Україні над жовтими житами".

В. Болонка помер на Фльориді. Там живе тепер його вдова. Вона написала про свого чоловіка: „Познайомилися ми в Німеччині, уже по війні, де він працював шофером в американській компанії. Потім виїхали до Бельгії, де треба було працювати в шахті. У нього легені були забиті пилом, він не міг дихати. Знайомий українець з Бельгії допоміг йому дістатися до санаторії, де його вилікували. Але в шахті вже він не міг бути. Ми разом працювали на фабриці. За довгий час Василь жодного дня не пропустив. Він добре начитаний, ніколи не йшов на відпочинок без книжки, мав їх багато".

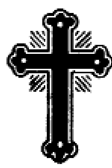

Василь Болонка з Марією на Фльориді (остання прижиттєва фотографія).

В. Болонку поховали на українському цвинтарі, в Савт Бавнд-Бруку, де вже давно він купив собі місце біля церкви, на будову якої одним з перших зробив пожертву".

Я пошлю „Свободу" з цим спомином до Монастирища – нехай на берегах річки Конели дізнаються про свого працьовитого земляка.

Левко Хмельковський

Ділимося сумною вісткою, що 14-го червня 2008 року відійшов від нас у вічність наш найдорожчий Муж, Тато, Дідусь і Зять

СВ. П.

Тимофій (Тимко) Штомпіль

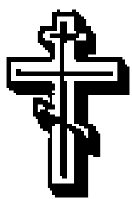
нар. 2-го березня 1927 року в селі Березняки, Черкаського повіту.

ПАРАСТАС і ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 18-го і 19-го червня 2008 р. в Церкві-Пам'ятнику Св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж. Похований на Цвинтарі Св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Залишені в глибокому смутку:

Дружина – Стефанія
Дочка – Наталя з мужем д-ром Андрієм Балицьким
Син – Петро з дружиною Мартою
Внуки – Ляриса й Андрій Балицькі, Роман і Александра Штомпіл
Теща – Розалія Гумена
та Родини Білоусів, Диких, Росолів і Ковальчиних.

Вічна Йому пам'ять!

Повідомляємо родину і українську громаду, що в понеділок, 16 червня 2008 р. в Ірвінґтоні, Н. Дж. відійшов у вічність

СВ. П.

МИХАЙЛО ШАЛДЕНКО

нар. 26 січня 1914 р. в Україні.

Відвідини в п'ятницю, 20 червня від год. 2 – 4 по пол. в похоронному заведенні Литвин і Литвин.

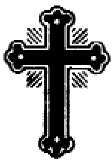
ПАНАХИДА буде відправлена в п'ятницю, о год. 7-веч. в похоронному заведенні Литвин і Литвин, 1600 Stuyvesant Ave., Union, NJ.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбудуться в суботу, 21 червня о год. 10 ранку в Українській православній церкві св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж. Тіло спочине на церковному цвинтарі.

Після похорону запрошуємо на Тризну в церковній залі.

Вічна Йому пам'ять!

Ніна Мархелюк і
Люба Подолян, племінниця

Невмолима смерть 13 червня 2008 р. забрала зі світу на 58 році життя

СВ. П.

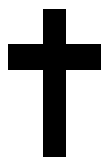
ВОЛОДИМИРА СТЕБЕЛЬСЬКОГО

ПОХОРОН відбувся 16 червня 2008 р. з церкви Пресвятої Тройці в Кергонксоні, Н. Й. і на цвинтарі в Кергонксоні.

У жалю і смутку залишились:

мама – ЛІДА СТЕБЕЛЬСЬКА
сестри – ЛЮБА КЕРОД
– ЛЯЛЯ ГОФЛІНҐ з чоловіком РИЧІ і синами АНДРІЄМ і ПАВЛОМ

Вічна Йому пам'ять!

Повідомляється з сумом українське громадянство в діяспорі і в Україні, що дня 12 червня 2008 р. в м. Бервіку, Пенсильванія, на 95-му році життя, упокоївся в Бозі широковідомий український греко-католицький священнослужитель та активний український патріот і громадський діяч

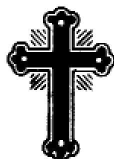
Всесвітліший о. мітрат д-р Іван Біланич

Нар. 20 червня 1913 р. в с. Воля Матяшова, Ліського повіту Галичини в родині Дмитра Біланича і Галини з д. Старух. Після закінчення Перемиської Української гімназії, трьох літ правничих студій на Львівському університеті і Духовної семінарії в Перемишлі, продовжував вищі студії в Римі, які завершив трьома докторатами: з теології, церковного і цивільного права. Св. Тайну Священства прийняв у 1940 р. в Римі та став помічником Преосвященного Єп. Кир Івана Бучка і викладачем Духовної семінарії. Після війни багато допомагав полоненим українським воякам дивізії "Галичина" в Ріміні, Італія. В 1946 р. переїхав до Америки, де спершу служив деканом Духовної Семінарії у Стамфорді, Коннектикут, а від 1948 р. до 1979 р. парохом церкви Свв. Кирила і Методія в Бервіку, Пенсильванія, де побудував новий храм і провадив цілоденну українську школу. Згодом два десятиліття трудився парохом Церкви Царя Христа у Філядельфії. В 1986 р., за видатні заслуги для Української Церкви і народу, Патріярх Мирослав Любачівський надилив його гідністю Мітрофорного Протоєрея. У 2003 р., вдячні парафіяни м. Бервіку, де він найдовше служив парохом і проживав на відпочинку останні роки свого життя, відзначили святочно його 90-ліття.

Заупокійний Парастас був відправлений у вівторок, 17-го червня 2008 р. о год. 7-ій веч, в Церкві Свв. Кирила і Методія, 700 North Warren St., в Бервіку, Пенсильванія, а Служба Божа і Панахида там же в середу, 18-го червня о год. 10-ій ранку, після чого похоронний обряд відбувся на місцевому українському парафіяльному цвинтарі.

Вічна Йому пам'ять!

Катерина Фриз, Анна Старух з чоловіком Богданом та Марія Грицков'ян – сестри, Антін Біланич з дружиною Катериною – брат, племінниці і племінники: Станислав Булавський з дружиною Боженою, Олесь Булавський з дружиною Мірою, Ева Булавська, Богданна Фриз-Микула з чоловіком Володимиром, Володимир Фриз з дружиною Олею, Ігор Фриз з дружиною Лесею, Михайло Фриз з дружиною Мірою, Романа Біланич-МакКормак з чоловіком Майкелом, Зенон Біланич з дружиною Марією, Роман Біланич з дружиною Даною, Дарія Біланич-Віттенберт з чоловіком Джоном, Богданна Грицков'ян-Присташ з чоловіком Богданом, Надя Грицков'ян-Вязівська з чоловіком Іваном, Богдан Грицков'ян з дружиною Іванкою, Ігор Грицков'ян із Сузан, а також їхні діти і внуки та близькі родини Старухів, Янкових, Москаликів і Домарацьких та вся чисельна рідня в Америці, Польщі і Україні.

Ділимося сумною вісткою, що у п'ятницю, 23 травня 2008 р. по тяжкій недузі відійшов у вічність наш найдорожчий МУЖ, ТАТО, ДІДУСЬ і ПРАДІДУСЬ

св. п.

ВАСИЛЬ КАЧУНЬ

нар. 26 лютого 1922 р. в селі Купчинцях на Тернопільщині.

Він все життя був чудовою людиною із щирим серцем і добрим до всіх людей.

Відвідини були у вівторок, 27 і середу, 28 травня від 2 до 4 год. і від 7 до 9 веч. в похоронному заведенні Ralph Giovanni in the Bronx, NY.

ПАНАХИДА відбулася у середу, 28 травня 2008 р. о 7 год. веч.

Похорон відбувся в четвер, 29 травня 2008 р. в Українській католицькій церкві св. Юра в Ню-Йорку о год. 10 ранку. Покійний похований на Українському цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

У смутку залишені:

дружина – МАРІЯ КАЧУНЬ
син – ОРЕСТ з дружиною ЛЮБОЮ і дітьми МИХАСЕМ і НАДЕЮ
син – СЛАВКО з дружиною ЛЮБОЮ і дітьми АНГЕЛИНОЮ і DAWN з чоловіком JOE
внучка – ХРИСТИНА з чоловіком ІВАНОМ і дітьми ІВАНКОМ і ЗЕНЕЮ
внук – АНТОН з дружиною АМІ і дочкою ВЕСЛІ
та ближча і дальша родина в Канаді, Америці і Україні.

Вічна Йому пам'five!

Святий Боже, Святий кріпкий, Святий Безсмертний, осели Душу Його, там де всі Праведні спочивають.

Ділимося сумною вісткою, що в Торонті, 28 травня 2008 р. відійшов у Божу вічність наш найдорожчий МУЖ, БРАТ, ВУЙКО, ШВАҐЕР і КУЗИН

св. п.

інж. ЯРОСЛАВ ВЕРГАНОВСЬКИЙ

нар. 6 травня 1910 р. у Львові.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 1 і 2 червня в похоронній Каплиці „Cardinal" в Торонті. Тлінні останки Покійного спочили на цвинтарі Park Lawn в Торонті.

У глибокому смутку залишилися:

дружина – ВІРА
сестра – ДАРІЯ ВИННИКІВ з мужем ЯРОСЛАВОМ
вуйко – д-р БОГДАН ШУХЕВИЧ з дружиною ТАНЕЮ
шваґерка – СОФІЯ (ЗІНА) ЛАСІЙЧУК з родиною
любі сестрінки родини ОЛЕСНИЦЬКИХ, КОСІВ, ПАВЛИШИН, ВОРОБКЕВИЧІВ, СТАШИНСЬКИХ, ГОЛИНСЬКИХ, ПАНЧАК-CAHILL
та ближча і дальша родина в Канаді, США, Україні, Австралії, і Польщі.

У смутку багато приятелів і знайомих!

Вічна Йому пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що в неділю, 8 червня 2008 р. відійшла у Божу вічність наша найдорожча МАМА і БАБЦЯ

св. п.

ГАЛИНА ТРУСЕВИЧ

з дому ПЛАТКІВ

нар. 26 вересня 1917 р. у Львові

Залишилися в глибокому смутку:

сини: д-р ТИМІШ з дружиною МАРІЙКОЮ
д-р ЗОРІЯН з дружиною СЕНДІ
внуки: РУСЛАН, АДРІЯНА, МАРКО, ТАМАРА, СТЕФАН

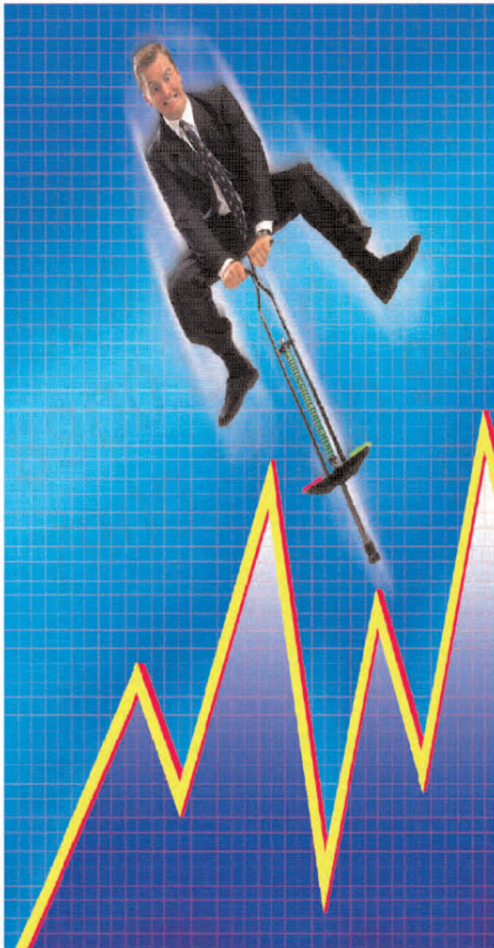
ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 12 червня 2008 р. в церкві свв. Володимира і Ольги в Чикаґо, відтак на цвинтар св. о. Миколая.

В пам'ять Покійної пожертви ласкаво можна складати на Києво-Могилянську Академію, або на Патріярший Фонд.

Вічна Їй Пам'ять!

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • *Марійка Осціславська • 973-292-9800 #3040 • adukr@optonline.net*

Чи майбутнє Вашого пенсійного фонду турбує Вас внаслідок нестабільности біржового ринку?

Пенсійні грамоти УНС допоможуть подолати ваші занепокоєння, які біржовий ринок приносить.
Ще сьогодні потелефонуйте до УНСоюзу та поговоріть з нашим спеціялістом з пенсійних грамот.
Тел. 1-800-253-9862.

ЮРІЙ Б. КОРДУБА
Адвокат
Emphasis on Real Estate, Wills, Trusts and Elder Law
Ward Witty Drive, P.O.Box 249, Montville, NJ 07045
Hours by Appointment! Tel. (973) 335-4555

УКРАЇНСЬКА КНИГАРНЯ
Найбільший вибір українських книжок.
Замовляйте каталог:
1-866-422-4255
www.ukrainianbookstore.com

ARKA
Нитки, тканина до вишивання, писанкові прибори, касети, відео-касети, CD, шкільні книжки, хустки, кераміка, різьба.
89 East 2nd St., New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550

Друкарня
COMPUTOPRINT Corp.
Established 1972
Clifton, New Jersey
виконує друкарські роботи:
- книжки (в твердій і м'якій оправах)
- журнали (з експедицією, або без)
- канцелярійні друки
- весільні запрошення (в укр. і анг. мовах)

Ваші замовлення виконуємо сумлінно, скоро і на час та з 30-літнім досвідом!
973-574-8800
Fax: 973-574-8887
e-mail:computopr@aol.com

ОКСАНА СТАНЬКО
Професійний продавець забезпечення УНС
OKSANA STANKO
Licensed Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
2200 Route 10, P.O. Box 280 Parsippany, NJ 07054
Tel.: (973) 292-9800 (Ext. 3039) • Fax: (973) 292-0900
e-mail: stanko@unamember.com

Apon Video, P.O. Box 3082, Long Island City, NY 11103
Tel./Fax: (718) 721-5599
DVD VHS CDs CASS, танці, звичаї, серія „My Free Ukraine", Роксоляна, Верьовка, Вірський, Бандуристи, УПА. Помаранчева революція, 16 річниця.

• REAL ESTATE •

RED BARN REALTY OF ULSTER

Office 845-790-5258 or 845-626-1078
Fax 845-790-5259
Cell 845-389-5484
gerryredbarn@yahoo.com

Geraldine Manley Agent

Jane Sloyan
Owner Broker
5754A Rt. 209
Kerhonkson, NY 12446

БЕЗМИТНЕ ВВЕЗЕННЯ АВТОМОБІЛІВ
на територію України
ПРИДБАННЯ АВТО НА АУКЦІОНАХ В США tel. 1.609.532.9080
www.parts-ukraine.com

НАШ АРХІВ:
www.svoboda-news.com

KANTOR
LONG - DISTANCE - PHONE - SERVICES

Перша українська телефонна компанія в Північній Америці

- Низькі ціни
- Висока якість
- Жодних лімітів
- Жодних попередніх, додаткових чи прихованих оплат

Телефонуйте до нас:
з Чікаго: 773-751-2318
з Філадельфії: 215-689-8076
з інших місцевостей: 1-877-848-6376

www.kantor.ca

Не гайте часу – звертайтесь до нас і починайте заощаджувати сьогодні!